

Foundation «ANHELYK»
to benefit ukrainian children of the fallen heroes
under umbrella of «HROMADA»

Дорогі друзі, до **Міжнародного дня захисту дітей** неприбуткова організація «Громада» і її фундація «Ангелик» вже 7-й рік поспіль проводить збір коштів. Будь ласка долучайтесь до підтримки дітей загиблих Героїв України.
https://www.paypal.com/donate/?cmd=_s-xclick&hosted_button_id=SAYBXMVXRBU7W
Дякуємо за вашу підтримку!

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Віталій Портников | НОТАТКИ ЗА ТРАВЕНЬ ЗНИЩЕННЯ ХАРКОВА

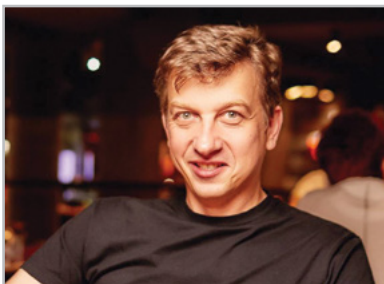
Останні тижні минають під акомпанемент траурних повідомлень з Харкова. Російські війська буквально знищують це велике українське місто, вбивають й залякують його мешканців, намагаються пошкодити інфраструктуру. Ніяка російська брехня про військові об'єкти, нібито заховані у житлових кварталах, немає нікого дезінформувати. Росіяни намагаються знищити не військові об'єкти – хоча й це для них є дуже важливим, вони насамперед виконують путінську програму збезлюднення України. Адже після фіаско свого бліцкригу російський прези-

дент переконався, що українці не чекають його ніде – ані в Ужгороді, ані в Харкові. Й так, він не відмовився від своїх претензій на українську територію, але вже без «нелояльного населення». Саме тому така трагедія зараз відбувається і з Харковом, і з іншими українськими містами. Й саме тому таким важливим залишається рішення щодо можливості використовувати західну – й передусім американську зброю для ударів по російських військових об'єктах на території Росії. (Досі сили оборони України використовують цю зброю виключно для ударів по окупованій території власної країни).

У багатьох спостерігачів склалося враження, що навіть державний секретар США Ентоні Блінкен після свого візиту до Києва у травні змінив позицію щодо можливостей такого застосування й намагається пере-

стор.9

Олесь Доній ЯК НЕ ВТРАТИТИ ДЕМОКРАТІЮ

Травень 2024 року став місяцем чергового наступу фашистської росії на територію України, тепер – на території Харківщини. Ескалації передувала заява російського диктатора путіна 18 березня, яку він оголосив перед підібраними журналістами з заздалегідь підготованими питаннями. Питання стосувалося можливості захоплення Харківської

області, отже російський наступ планувався наперед, і путін вдався до інформаційної підготовки майбутньої атаки окупантів. Для обґрунтування чергового акту агресії путін використав ідіому «санітарна зона». Згідно хворої уяви диктатора, це буде «зона безпеки», через яку українцям буде важче західними засобом ураження діставатися до основних пунктів дислокації ворожих військ. Кремлівський узурпатор намагається переконати власних громадян і решту світу, що саме «санітарна зона» (а не припинення російської агресії та виведення військ з території України) мають убезпечити територію росії від об-

стор.11

У МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ НЕЗАХИЩЕНІ

стор.2

НАДІЯ БАНЧИК | ПЕРЕДБАЧУВАНА НЕПЕРЕДБАЧУВАНІСТЬ

стор.3

“ХОТЬ КАМНІ С НЕБА”. ПРО РОСІЙСЬКУ ПРОПАГАНДУ У КРИМУ

стор.6

УКРАЇНСЬКА ЕНЕРГЕТИКА ПІД УДАРМ: РУЙНУВАННЯ, НАСЛІДКИ ТА ПЛАНИ ВІДНОВЛЕННЯ

стор.8

KATERINA MANOFF | ENGINEERING, INNOVATION, AND THE DANGER OF WASHING YOUR HANDS

стор.10

«СИДИШ І СЛУХАЄШ, ЯК МОЛОДИЙ ХЛОПЕЦЬ ПОМИРАЄ»: ПАРАМЕДИКИНЯ МЕДИЧНОГО БАТАЛЬЙОНУ «ГОСПІТАЛЬЄРИ»

стор.13

ЩО ЗАРАЗ НА МІСЦІ КАХОВСЬКОГО ВОДОСХОВИЩА?

стор.16

КНИГИ ДЛЯ ДІТЕЙ БЕЗ ДИНИНСТВА: ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ МОБІЛЬНИХ БІБЛІОТЕК ДЛЯ ДІТЕЙ В ДЕОКУПОВАНИХ СЕЛАХ ХЕРСОНЩИНИ

стор.17

ANNOUNCEMENT OF MAYORAL COMMENDATIONS DR. MIKHAIL BERDICHEVSKY, D.D.S.

стор.18

У МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ НЕЗАХИЩЕНІ

Карина Нікітішина

1 червня є особливим днем для будь-якої дитини. Червень – це початок довгоочікуваних літніх канікул у школярів. Перша сходінка в доросле життя – випускників. 1 червня святкують Міжнародний день захисту дітей, в Україні починаючи з 1998 року. У багатьох країнах у цей день святкують досягнення прав своїх дітей: гідні умови життя, якісну освіту, безпеку. В Україні ж 1 червня – це ще одне нагадування, що війна забрала навіть шанс на задоволення цих базових потреб. А вже 4 червня українці вимушені відзначати День вшанування пам'яті дітей, які загинули внаслідок збройної агресії російської федерації проти України. Через військову агресію з 2014 по 2021 рік щонайменше 240 дітей вже ніколи не стануть дорослими. Станом на кінець травня лише з початку повномасштабного вторгнення загинуло 547 дітей. Зниклих безвісти налічується більше 2 тисяч, їх доля невідома.

Уже декілька років відбувається масова депортація українських дітей з окупованих росією територій. Окупанти перевозять дітей у Крим, росію та білорусь, прикриваються оздоровленням і організацією відпочинку. А потім із цього «відпочинку» майже неможливо повернутися. Перша леді України Олена Зеленська вважає, що саме викрадення дітей є найстрашнішим аспектом цієї війни. Росіяни почали навіть складати списки дітей, яких планується депортувати з окупованих територій до росії – каже уповноважений із прав людини Дмитро Лубінець. У такі списки вписують здебільшого сиріт, хоча трапляються і діти з обома батьками. Ця інформація ще не є офіційною, вона отримана Лубінцем завдяки небайдужим українцям, що проживають в окупації.

За офіційними даними Національного інформаційного бюро, з початку повномасштабного вторгнення зафіксовано вже більше 19,5 тисяч випадків примусового переміщення та депортації дітей. Подібні дії згідно з міжнародним законодавством вважаються ознакою геноциду. На сьогодні вдалося повернути лише 388 дітей. Деякі з них змогли самостійно зв'язатися з неурядовими організаціями по телефону або через інтернет, але це меншість. Діти, яких вдалося повернути, розповідали про пропагандистську освіту в школах, де їх переконували «стати росіянами». Їм навіювали, що ніякої України не існує, ніхто їх не шукає, нікому вони не потрібні. 18-річним хлопцям пропонували вступити до лав збройних сил росії, а тих, хто молодше, примусово заганяють до Юнармії, щоб, найімовірніше, мобілізувати через декілька років. Хіба це не є насиллям над українськими дітьми в усіх його формах?

Найлегше знаходити дітей, у яких є батьки або опікуни, адже непоодинокі випадки, коли окупанти забирають дітей на очах у рідні у фільтраційних таборах та під приводом оздоровлення. Але знаходження дітей-сиріт стає майже неможливою задачею. Наприклад, українські сироти можуть бути загублені назавжди через те, що їм видають нові свідоцтва про народження, зі зміненими іменами. Коли ім'я вноситься до реєстру відповідно до російської вимови, дитину вже неможливо знайти за іменем. Наприкінці квітня ТСН опублікувала шокуюче розслідування про те, як ще на початку повномасштабного вторгнення родина російських депутатів вкрала двох малят із Херсонського будинку дитини. Два роки було неможливо відслідкувати місцезнаходження дітей саме через зміну імен та прізвищ. «Переміщення дітей з однієї етногру-

пи в іншу визначається, як геноцид. Росіяни якраз це і роблять. Вони забрали двох українських дітей, вони змінили їм дані, змінили їм документи і, таким чином, скоїли завершений воєнний злочин», – пояснює Лубінець. У травні члени українського Координаційного штабу з питань проведення обов'язкової евакуації населення в умовах воєнного стану прийняли рішення щодо примусової евакуації з чотирьох районів Харківської області 123 дітей-сиріт та дітей, що позбавлені батьківського піклування. У Міністерстві з питань реінтеграції не вказують точну причину проведення евакуації, але неважко здогадатися, що одним із факторів є запобігання вивезення цих дітей росіянами за кордон України.

Із приходом літа окупанти починають агітацію дітей до вступу до проросійських навчальних закладів. Наприклад, просто зараз росіяни хочуть наповнити філію нахімовського (військового!) училища мариупольськими дітьми. Окупанти агітують батьків віддати своїх дітей до «престижного» навчального закладу в 5-7 класи, де в кожному буде по 80 осіб. Військова кар'єра в рф – це єдиний шанс «піднятися» для молодших мешканців окупованих територій. У Центрі національного спротиву зазначають, що відбір у російські військові заклади вищої освіти проходить на всіх тимчасово окупованих територіях. «Зокрема, учням одинадцятих класів пропонується

навчання на факультеті тилу російської федеральної казенної освітньої установи «Пермський воєнний інститут військ національної гвардії рф». Відомо також про випадки, коли поліцей на тимчасово окупованих територіях України агітували дітей з інтернатів у майбутньому вступати в профільні освітні заклади МВД. Або ще простіше – без спеціальної освіти йти служити в окупаційних адміністраціях поліцейськими відразу після закінчення школи», – пише у дописі Центр.

ЮНІСЕФ наголошує, що два роки війни, яким передували два роки COVID-19, призвели до того, що діти не мають доступу до якісної шкільної освіти вже більш ніж чотири роки. Чотири роки – це період навчання в молодшій школі для отримання початкової освіти. Майже половина дітей, які лишилися навчатися в українських школах, не відвідують очне навчання. Мільйон дітей по всій країні взагалі не мають доступу до очного навчання через небезпеку життя. Упродовж грудня 2023 – січня 2024 року, Державна служба якості освіти України спільно з Державною освітньою установою «Навчально-методичний центр з питань якості освіти» провели дослідження щодо якості організації освітнього процесу в умовах війни. Дослідження охопило понад 100 шкіл з усіх областей України. Голова Державної служби якості освіти Руслан Гурак під час презентації «Дослідження якості ор-

ганізації освітнього процесу в умовах війни у 2023-2024 навчальному році» розповів, що через війну суттєво погіршився не тільки рівень знань учнів, але і їх психоемоційний стан, навіть порівняно з минулим роком. Негативний психоемоційний стан впливає на всі сфери життя дітей: їх успішність у школі, спілкування з рідними та друзями, у випадку з більш дорослими школярами – на мотивацію вступити до омріяного закладу вищої освіти, щоб отримати гідну роботу в майбутньому. Половина опитаних цього року вчителів розповіли про нестабільність психіки своїх учнів: підвищену тривожність, втомленість, напруженість, втрату будь-якої мотивації до навчання. У минулому ж році лише 35% учителів звернули увагу на таку поведінку.

Згідно з даними дослідження, щасливими себе почувають 45% дітей у містах та 50% у селах. Тобто у порівнянні з минулорічним дослідженням, відсоток щастя зменшився ще на 17% та 20% відповідно. Чи є нормальним те, що менше половини опитаних дітей не відчувають щастя? Крім того, вони почуваються більш самотніми. На цьому фоні доволі дивним видається зростання такого показника, як «безпека»: 80% учнів у містах та 85% у селах почувають себе в безпеці. Психологи ж засвідчують, що це тривожний знак, який демонструє, що діти звикли жити в умовах війни, адже ступінь справжньої безпеки за останній рік абсолютно не зріс. Щодня під час повітряної тривоги російські дрони й ракети травмують і вбивають людей, дітей зокрема. Але школярі все більше звикають до постійних повітряних тривог та до переховування годинами в укритті, яке не завжди є гарантом того, що ти лишишся живий. У дітей з'явилися тривожні розлади та апатія, які самі вони збагнути не можуть, проте, неозброєним оком бачать інші.

Як ніколи важливим постає питання забезпечення просторів, де діти могли б спілкуватися з психологами, розвивати свої здібності, знову полюбити ті хобі, що приносили задоволення до війни. Нещодавно таке місце з'явилося в селищі Петропавлівка в Херсонській області. Селище сім місяців знаходилося під окупацією. За цей короткий час росіяни перетворили його на руїну, пограбували все, до чого дотягалися руки. Після звільнення місцеві жителі й добровічники облаштували Пункт незламності з дитячою кімнатою, яку щомісяця відвідує понад 400 дітей. А у двох ліцей міста Кременчук Полтавської області Фундація Олени Зеленської облаштувала укриття для безпечного навчання дітей під час повітряної тривоги. «Ми намагалися створити максимально комфортний безпечний простір, пристосований для навчання, ігор і руханок, які допомагають долати стрес. Відремонтовані приміщення інклюзивні. Вхід облаштований спеціальним механізмом для заїзду на кріслі колісному. На вході розташований вказівник зі шрифтом Брайля для людей із порушенням зору», – зазначила перша леді. Але такі облаштовані укриття залишаються рідкістю. Безліч дітей змушені й далі сидіти в холодних підвалах, адже коштів для забезпечення комфорту всіх учнів одночасно в країні немає.

Тому в цей чудовий день – перший день літа – ми закликаємо вас пам'ятати, що ця війна впливає не тільки на наші дорослі проблеми, економіку, ціни на продукти та паливо... Ця війна вбила сотні, лишила здоров'я тисяч та деморалізувала мільйони українських дітей, які тепер позбавлені нормального дитинства. Вона вкрала права на свободу, власну думку, безпеку, навіть право просто жити. Росіянам усе одно, де влучили їх снаряди. Ми ж маємо діяти зараз, поки цих жертв не стало ще більше.

ПЕРЕДБАЧУВАНА НЕПЕРЕДБАЧУВАНІСТЬ

АМЕРИКА ТА СВІТ У ЦІЛОМУ ДЕДАЛІ БІЛЬШЕ НАГАДУЄ БРОУНІВСЬКИЙ РУХ. ПРОТЕ ДЕЯКІ ТЕНДЕНЦІЇ МОЖНА ВІДСТЕЖИТИ

Надія Банчик

Останній порив XX століття
З поразкою на первинних внутрішньопартійних виборах останньої кандидатки від Республіканської партії, Ніккі Гейлі, американські виборці остаточно опинилися перед вибором з двох майже однаково непопулярних кандидатів. Як у Джозефа Байдена, так і у Дональда Трампа є давно сформоване коло прихильників, досить замкнене. Основна боротьба розгортається за голоси виборців без чіткої партійної приналежності, які ще не визначились щодо того, хто, на їхню думку, буде або трохи ближчим до розв'язання найбільш нагальних проблем, що стоять перед США, або трохи менше небезпечним для подальших перспектив країни та світу.

Серед умовно першої групи виборців наразі є значні коливання. Такі електорально значущі для Байдена соціальні групи, як молодь та робітники передмість, – обидві групи забезпечили Байдену перемогу у 2020-му, – тепер у значній мірі тяжіють до Трампа. Причини, згідно з соціологією, – висока інфляція та криза з мігрантами. З обидвох цих проблем, на думку зазначених груп, Байден не виправдав очікувань.

Чи покладати сподівання на Трампа щодо таких складних проблем, питання досить спірне, бо він здатний пропонувати лише прості гасла замість реального розв'язання проблем. До того ж він буде набагато більше займатися перебудовою американської системи під розуміння своє та своїх основних прихильників (про що він палко промовляє мало не в кожному виступі). Це означає, що Трамп, у разі як перемоги, так і поразки на виборах намагатиметься розхитувати систему стримувань і противаг і випробовувати межі американського демократичного устрою. Якщо переможе, то займатиметься фундаментальною чисткою всіх американських державних установ та розвідувальних служб і кадровими замінами на своє розуміння. А якщо виборці, а отже, і виборники

віддадуть перевагу Байдену, скоріше за все, повториться все, що ми пережили після перемоги Байдена у 2020-му – оспорування результатів виборів у судах, полум'яні промови про «змову еліт», «глибинної держави», «лівий соціалізм» і т. п. У 2020 - 21 Америка встояла завдяки сумлінності та відданості Конституції з боку всіх, кого це торкнулося, від судей понад 60 судів різних юрисдикцій, де Трамп оскаржував «фальсифіковані вибори», до працівників виборчих дільниць (які витримали навіть погрози) включно з тодішнім віце-президентом Майклом Пенсом. Чи витримають таке випробування вдруге?

Якщо виграє Байден і Америка встоїть перед ймовірним бунтом Трампа, наступні чотири роки у Білому домі буде керувати Байден. Можна передбачити, що він робитиме відчайдушні спроби втримати американський та світовий порядок від пририву, який сповзання до хаосу. І ці спроби, на мою думку, будуть щоразу слабшими і менш ефективними, бо ентропія набирає швидкості як усередині Америки, так і у навколишньому світі, а Байден діє зважено, що часто переходить у нерішучість і запізнілі реакції.

Обидва кандидати являють собою останні пориви минулого століття. Трамп та деяка частина його прихильників, здається, мріють про Америку до 60-х років – до масового руху за громадянські права, який визначив засади сучасного американського суспільства: рухатися у напрямку остаточного викорінення всіх форм дискримінації та сегрегації. А Байден робить відчайдушну спробу затримати американський та світовий порядок, який складався протягом від кінця 2-ї світової до закінчення Холодної війни. Цей період ознаменувався найбільшим розквітом США та вдалою роллю «поліцейського» у євроатлантичній цивілізації, що забезпечило їй найдовший у новітній історії період мирного і сталого розвитку.

Проте цей порядок почав розхитуватися від початку XXI ст., і до те-

перішнього моменту він уже є розхитаний до такого стану, в якому його, здається, вже не втримати.

Розширення меж і розхитування світового устрою
Чому почалося розхитування світового порядку та американської системи? Як завжди у тенденціях такого рівня, співпало декілька причин. Демократичний устрій дійшов до певної межі, щоразу розширюючи суспільство і роблячи його чимраз більш різноманітним. Стали помітними конфлікти між різними соціальними групами: іммігрантами та корінними, консерваторами та «прогресивістами», «традиційними» та «нетрадиційними» тощо; між принципами: універсальності законів та специфікою соціального статусу чи ролі, рівності можливостей та нерівності людей за особистими здібностями тощо. Деякі правильні по суті ідеї дійшли до крайнощів: неприпустимість дискримінації за будь-якою ознакою переростає у «процентну норму» для меншостей, особливо тих, які себе вважають історично упродовженними – і це відбувається на якості працівників, студентів тощо. Великі мегаполіси настільки просунулися у науково-технічній революції, що залишили далеко позаду глибинні невеликі міста і села з відсталіми від прогресу галузями промисловості, наприклад, так званий «іржавий пояс» у США з нерентабельними для сьогоднішньої економіки підприємствами та вугільними шахтами. Ці явища створили передумови появи так званого популізму – запиту певних верств суспільства на прості рішення складних проблем. На цьому ґрунті з'явився Трамп.

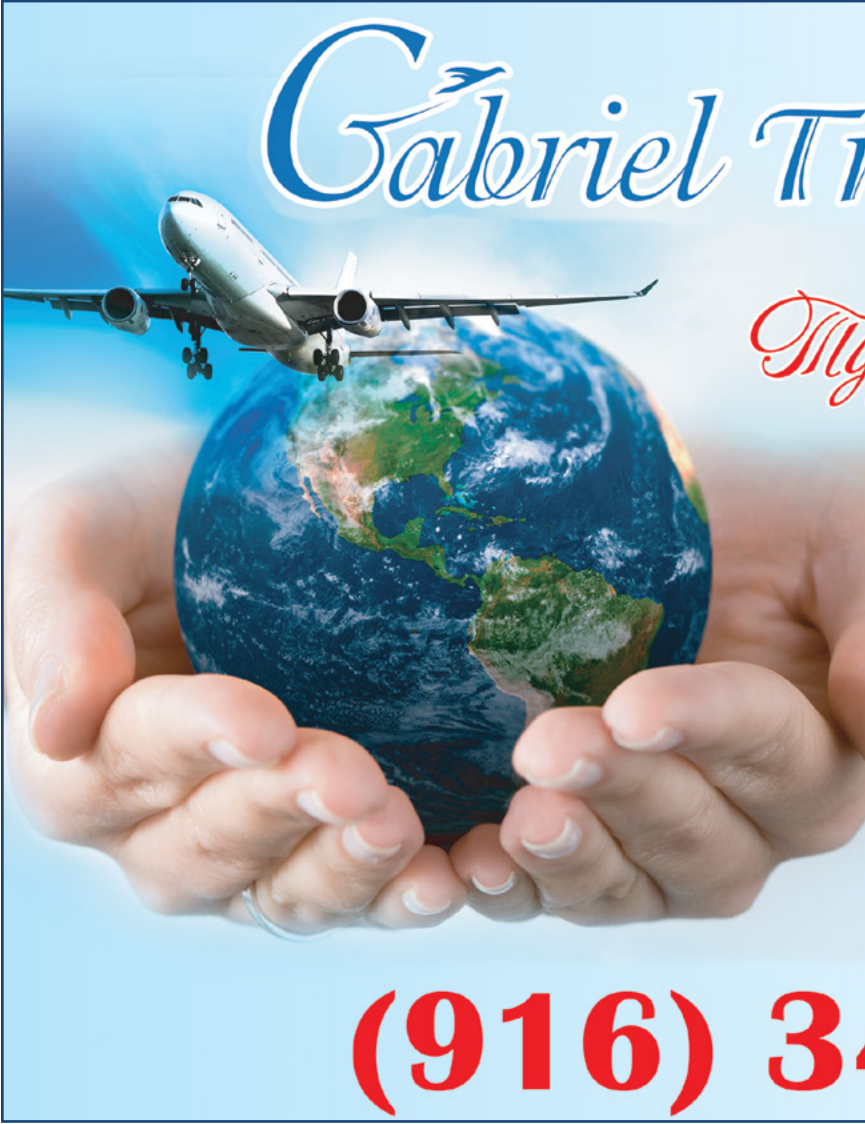
Проте «локомотивом» розхитування світового устрою стала путінська Росія. Цей режим від початку був зорієнтований на повернення Росії до радянського минулого, а згодом переріс до своєрідного гібриду гітлерівського і сталінського режимів. Пострадянська Росія не виробила жодної позитивної, привабливої ідеї, а навпаки, одержима руйнуванням всіх попередніх мало-мальсь-

ких досягнень. Опустивши всю РФ до свого рівня, путінський режим прагне опустити також і західну цивілізацію, «доводячи», що демократичний устрій не життєздатний. Однак Захід, із сформованою системою, що забезпечила йому небачене досі процвітання, волів не помічати руйнівної сили путінського режиму аж доти, доки він, напавши на Україну, став прямою загрозою всій цій системі. Зухвале порушення самих основ західної системи путінського Росією потягнуло за собою лавину, яка розхитує західну систему по всіх її тріщинах, що утворилися внаслідок внутрішньої кризи її самої.

Результатом цих процесів стала низка подій у Європі: поява таких лідерів, як Віктор Орбан; посилення крайньо-правих і лівих партій та суттєве зменшення централізму у багатьох країнах ЄС. У своїй конфронтації із ліберально-демократичною системою такі дії та партії нерідко зустрічають «розуміння» у путінській Росії; а вона, своєю чергою, такі тенденції активно підтримує. Отже, поворот Європи від євроатлантичної єдності до розколу між країнами – процес незворотній; не визначено лише, до якої межі дійдуть ці процеси. Чи збережеться ЄС взагалі у нинішньому складі? Чи зможе він і далі досягати узгодження по основних проблемах? Чи не зміниться його політика на більш ізоляціоністську? Ці питання лишаються поки що без відповіді.

Байден і Трамп – два варіанти нестабільності
Отже, хто б не прийшов до Білого дому – Байден чи Трамп – США та світ у тому вигляді, якими вони були досі, скоріше за все, не втримаються. Байден робитиме відчайдушну спробу втримати те, що ще можливо. Але наскільки це буде можливо, залежатиме від надто багатьох факторів. Усередині США – від того, чи вдасться встояти у ймовірній спробі Трампа поборювати невідгідні для

стор.6

Gabriel Travel

U4U tickets

Туди, де співає душа!
У НАС ДЕШЕВШЕ!
Авіаквитки та відпочинок:
Варшава, Кишинів, та ін. міста
спеціальні тарифи на квитки U4U в одну сторону

SALE SALE SALE

Відпочинок в Мексиці і на Карибах

(916) 348-3400

To place ads, advertisement, and other messages: info@hromada.us
Hromada, PO Box 7026, 7 Pixley Ave, Corte Madera, CA 94976

НОВИНИ УКРАЇНИ

Загальні бойові втрати противника

За даними Генштабу, загальні бойові втрати противника з 24-го лютого 2022 року по 31-те травня 2024 року орієнтовно становлять:

- особовий склад – близько 507,650 осіб ліквідовано,
- танки – 7,728 од.,
- ББМ – 14,935 од.,
- артилерійські системи – 13,140 од.,
- РСЗВ – 1,088 од.,
- засоби ППО – 815 од.,
- літаки – 348 од.,
- гелікоптери – 327 од.,
- БПЛА оперативно-тактичного рівня – 10,587 од.,
- крилаті ракети – 2,229 од.,
- кораблі і катери – 27 од.,
- підводні човни – 1 од.,
- автомобільна техніка та автоцистерни – 17,905 од.,
- спеціальна техніка – 2,164 од.

Військова допомога для України

США:

- **Міністерство оборони США оприлюднило перелік озброєнь, які увійдуть до нового пакету військової допомоги Україні на 400 мільйонів доларів.**

Україна отримає серед іншого додаткові ракети для ЗПК Patriot, боєприпаси для NASAMS, додаткові системи HIMARS та боєприпаси до них, зенітні ракети Stinger, а також артилерійські снаряди 155 мм і 105 мм калібрів.

Крім того, у пакет увійшли:

- бойові машини піхоти Bradley;
- бронетранспортери M113;
- машини із захистом від мін та засідок (MRAP);
- причепи для перевезення важкої техніки;
- протитанкові ракети TOW;
- протитанкові системи Javelin та AT-4;
- високоточні авіаційні боєприпаси;
- стрілецька зброя та додаткові набої;
- прибережні та річкові патрульні

катери;

- хімічне, біологічне, радіологічне, ядерне захисне обладнання;
- допоміжне обладнання.

- **Державний департамент США схвалив терміновий продаж уряду України трьох пускових установок для реактивних систем залпового вогню HIMARS.** Як зазначає відомство, Україна звернулася з проханням придбати три ракетні комплекси HIMARS, які профінансує уряд Німеччини.

Згідно з даними видання, вартість угоди становить \$30 млн. Усі три системи надійдуть Україні з запасів американської армії.

- **Перша група українських пілотів закінчила навчання на літаках F-16 на військовій базі в Арізоні**, що стало вирішальним кроком на шляху до того, щоб в небі України з'явилися сучасні винищувачі американського виробництва.

- **24 травня Сполучені Штати виділили Україні нову партію військової допомоги.** До пакету увійшло озброєння загальною вартістю 275 млн доларів. Озброєння дозволить задовольнити найнагальніші бойові потреби України. Йдеться, зокрема, про додаткові високоточні ракети для HIMARS та артилерійські снаряди. Крім того, ЗСУ отримають:

- ракети з оптичним відстеженням та провідним наведенням (TOW);
- протитанкові системи Javelin та AT-4;
- високоточні авіаційні боєприпаси;
- стрілецьку зброю та додаткові патрони для стрілецької зброї та гранати;
- підривні боєприпаси;
- тактичні автомобілі;
- шоломи, бронезилети та засоби хімічного, біологічного, радіологічного та ядерного захисту;
- запчастини, технічне обслуговування та інше допоміжне обладнання.

Велика Британія:

- **Великобританія передасть найбільший пакет військової допомоги Україні на суму £500 млн.** Окрім прямого фінансування військових потреб, Великобританія передає життєво необхідне обладнання, а саме:

- 4 млн набоїв до стрілецької зброї;
 - більше ніж 1600 ракет;
 - 400 транспортних засобів, включно з 160 MRAP Husky.
- **Уряд Великої Британії підготував новий пакет військової допомоги для Сил оборони України.** До

нього увійде озброєння загальною вартістю 150 млн фунтів (приблизно 190 млн доларів США). Виділене озброєння має допомогти Україні захистити інфраструктуру країни, зазначив він.

Так, до пакету увійдуть:

- радары протиповітряної оборони,
- фальш-цілі та системи радіоелектронної боротьби на суму 70 млн фунтів.

При цьому решту 80 млн фунтів виділили на постачання невеликих човнів, розвідувальних дронів та безпілотних надводних апаратів.

Німеччина:

- **Німецький оборонний концерн Rheinmetall планує поставити Україні у 2024 році сотні тисяч артилерійських снарядів, а також прототипи далекобійних боєприпасів.**

Під час заходу в Індустріальному клубі Дюссельдорфа-Босс гендиректор Rheinmetall розповів, що концерн планує надати Україні сотні тисяч боєприпасів, серед яких будуть і далекобійні прототипи.

- **Уряд Німеччини до кінця місяця має намір поставити Збройним силам України нову систему ППО IRIS-T.** Деякі системи вже знаходяться на території України, ще одна буде передана українським військовим у травні.

- **А вже 24 травня Німеччина оголосила про новий пакет військової допомоги для української армії.** До нього увійшли, серед іншого, танки Leopard 1, РСЗВ HIMARS, боєприпаси та безпілотники.

У новому пакеті допомоги для України:

- десять основних бойових танків LEOPARD 1 A5 (разом з Данією);
- 3 реактивні системи залпового вогню HIMARS;
- 20 снарядів для LEOPARD 2, MARDER та DACHS;
- 8500 снарядів 155 мм;
- 20 розвідувальних безпілотників VECTOR із запасними частинами;
- 34 розвідувальні безпілотники RQ-35 HEIDRUN;
- один мостоукладальний танк BEAVER із запасними частинами;
- одна броньована інженерна машина DACHS;
- одна броньована ремонтно-евакуаційна машина Bergepanzer 2 із запасними частинами;
- чотири протимінні танки WISENT 1 із запасними частинами;
- два протимінні плуги;
- 16 автоцистерн Zetros;
- 400 світлодіодних ламп;
- 530 штурмових гвинтівків MK 556;
- 80 високоточних гвинтівків HLR 338 з боекомплектom 60 тисяч патронів;
- 111 гвинтівків CR 308;
- 1,8 млн набоїв до вогнепальної зброї.

- **Уряд Німеччини поставив Збройним силам України ще одну систему протиповітряної оборони IRIS-T SLM,** яка здатна перехоплювати крилаті ракети. Установка прибула в Україну у п'ятницю, 24 травня.

Чехія:

- **Україна отримала від Чехії перший авіатренажер винищувача F-16.** Його направили до однієї з бригад тактичної авіації.

- **Союзники мають намір уже у червні розпочати постачання боєприпасів для України в рамках чеської ініціативи.** Перша партія складатиметься зі 180 тисяч снарядів. Також відомо, що на реалізацію чеської ініціативи із закупівлі снарядів для України вже зібрали 1,6 мільярда євро.

Іспанія:

- **Іспанія, а також інші партнери України, вже передали Збройним силам України обіцяні ракети до систем протиповітряної оборони Patriot.**

- **Уряд Іспанії також має намір передати Збройним силам України ще один новий пакет озброєнь.**

Україна отримає партію танків Leopard, а також боєприпаси різних типів. Постачання заплановані на кінець червня.

Австралія:

- **Австралія готує для України новий пакет допомоги на 100 млн доларів**

Половина цієї суми буде спрямована на велику партію ПЗРК. Понад 30 млн доларів — на безпілотники

в межах «коаліції дронів», а решта суми — на інші військові потреби.

Крім того, Австралія передасть Україні боєприпаси класу «повітря-земля».

- **Австралія в рамках пакету допомоги на \$100 млн передасть Україні швидкісні катери Sentinel 830R RHIV**

Косово:

- **Уряд частково визнаної держави Косово має намір надати Збройним силам України ще один пакет військової допомоги.** До пакету увійдуть снаряди різних калібрів, а також військова техніка.

- **ІТ коаліція на чолі з Естонією та Люксембургом:**

- **Збройні Сили України найближчим часом отримають першу поставку від ІТ коаліції на чолі з Естонією та Люксембургом.** Військовим передали ноутбук, монітори та інше комунікаційне обладнання на 900 тисяч євро.

Як повідомляється, це перша поставка, яка надійшла в рамках ІТ коаліції.

Все обладнання вартістю 900 тисяч євро вже найближчим часом доставлять підрозділам ЗСУ. Ефективна та швидка закупівля відбулася завдяки Агентству НАТО з підтримки та постачання.

Нідерланди:

- Очільниця Міноборони Нідерландів Кайса Оллонгрен на 22-му засіданні Контактної групи з питань оборони України (формат «Рамштайн») **оголосила про передання Києву партії бойових машин піхоти YPR-765.**

- **Нідерланди передадуть Україні партію броневих автомобілів YPR.** Машини оснащені дистанційно керованими бойовими модулями з дистанційним управлінням, здатні до швидкого розгортання десанту та можуть використовуватися для розвідки, наступу та оборони. Очікується, що бронемашини

Очікується, що бронемашини прибудуть в Україну найближчим часом, але їхня точна кількість не розголошується.

Відомо, що Нідерланди вже поставили в Україну 207 бронетранспортерів YPR різних типів.

Фінансова допомога для України

США:

- Сполучені Штати ініціювали виділення Україні нового пакету фінансової допомоги у розмірі до **\$50 млрд.** Наразі США обговорюють цю ініціативу із країнами G7.

- **США виділяють Україні ще 2 мільярди доларів** іноземного військового фінансування. Кошти будуть надані для виробництва та закупівлі озброєння.

Як розповів Блінкен на брифінгу в МЗС України, ці кошти будуть внеском до нового фонду Defense Enterprise Fund для розвитку українського ОПК та фінансування закупівлі зброї.

- А також Сполучені Штати надadуть Збройним силам України новий пакет військової допомоги на **400 млн доларів.** Про це йдеться у повідомленні Білого дому. Там не вказали, яке саме озброєння поставлять Україні. Повідомляється лише, що кошти спрямують на оборонні товари та послуги Пентагону, а також на військову освіту та підготовку українських військових.

Німеччина:

- **Влада Німеччини виділить додаткові гроші на відновлення української системи передачі електроенергії,** що постраждала внаслідок регулярних атак РФ.

У рамках ініціативи Німеччина надасть грант на **45 млн євро.** Кошти будуть виділені через німецький

державний банк KfW.

- 27 травня У Німеччині анонсували передачу Україні гуманітарної допомоги в розмірі **60 мільйонів євро**.

Данія:
- Влада Данії надасть Збройним силам України новий пакет військової допомоги вартість **5,6 млрд датських крон (приблизно 750 млн євро)**. Кошти будуть спрямовані, зокрема, на передачу Україні літаків F-16, системи ППО, технічне обслуговування артилерійських установок, а також поставки снарядів і протитанкових мін.

- Також Уряд Данії ухвалив рішення надати новий пакет гуманітарної допомоги для України. Зазначається, що Данія додатково виділила на гуманітарні потреби України **250 млн крон (приблизно 33,5 млн євро)**.

Австрія:
- Влада Австрії створила спеціальний кредитний фонд на загальну суму **500 мільйонів євро**, щоб підтримати експорт та інвестиції в Україну на тлі вторгнення росії.

Норвегія:
- Уряд Норвегії у 2024 році додатково спрямує **600 млн доларів** на допомогу Україні. Зокрема, йдеться про посилення української проти-повітряної оборони та гуманітарну допомогу.

Швеція:
- Уряд Швеції виділив **28 млн євро** на підтримку обороноздатності України.

Повідомляється, що **18 млн євро** буде передано трьом коаліціям в рамках Контактної групи з оборони України, а **10 млн євро** - до Фонду НАТО для України.

- У вівторок, 28 травня, стало відомо, що Швеція виділила понад **56 мільйона євро** для допомоги енергосистемі України.

Зазначається, що фінансова підтримка Швеції складається з двох частин:

- **500 мільйонів шведських крон** через Фонд енергетичної підтримки України організації Енергетичне співтовариство,

- **150 мільйонів шведських крон** через Програму розвитку ООН (ПРООН).

Латвія:
- Уряд Латвії на закритому засіданні у вівторок, 14 травня, ухвалив рішення про виділення **10 млн євро** на закупівлю артилерійських боеприпасів для України та буде поставлено чергову партію дронів.

- Цьогоріч Латвія виділить **6 мільйонів євро** на підтримку розвитку інфраструктури в Україні, і таку ж суму підтримки планується заклас-ти на 2025 рік.

Єврокомісія:
- Європейська комісія анонсувала першу виплату з надприбутків від користування Євросоюзом замороженими активами росії. Це відбу-деться в липні 2024 року.

Очікується, що річний дохід стано-витиме **від 2,5 до 3 мільярдів євро**.

Санкції проти Росії

- **Пентагон припинив використання Starlink військовими рф:** Представники США та компанії SpaceX змогли зупинити несанкціоноване використання російськими військовими терміналів Starlink.

- **Естонський парламент на засіданні в середу, 15 травня, ухвалив закон, який дозволить спрямувати заморожені в країні російські активи на відшкодування завданих Україні збитків.** За ухвалення доку-мента проголосували 65 депутатів, ще троє членів законодавчого орга-ну виступили проти. Голова консти-туційної комісії парламенту Хендрік Йоханнес Террас розповів, що закон створює внутрішньодержавний ме-ханізм, який забезпечує матеріальну відповідальність держави-агресора

за шкоду, завдану внаслідок най-більш тяжких порушень міжнародно-го права.

- **Представники країн-членів Єв-ропейського Союзу на засіданні 8 травня схвалили передачу Укра-їні коштів від оподатковуваних прибутків із заморожених активів росії.** Кошти будуть спрямовані на програми з відновлення та військові потреби України в умовах російської агресії.

- **У вівторок, 30 квітня, у Сенаті Сполучених Штатів Америки про-голосували за ухвалення законо-проекту про заборону імпорту зба-гаченого урану з росії.** Відповідний документ направили до Білого дому на підпис президенту Джо Байдену.

Як зазначається, обмежувальні дії щодо імпорту російського урану на-правлені на підтримку зусиль у США щодо блокування поставок Кремлем палива для реакторів.

Закон про заборону імпорту ро-сійського урану вводить заборону імпорту із США через 90 днів пі-сля набрання чинності. В ініціативі міститься дозвіл на тимчасові звіль-нення віл заборони до січня 2028 року.

Відтепер президент Джо Байден повинен підписати цей документ, щоб ініціатива стала законом.

Як свідчать дані Міністерства енергетики США, рф постачала май-же чверть збагаченого урану, який використовується для палива для американського флоту з понад 90 комерційних реакторів.

Зазначається, що відповідні про-дажі приносять рф приблизно 1 мі-льярд доларів на рік. Разом з тим очікується, що заміна цих поставок може стати проблемою та ризикує підняти вартість збагаченого урану приблизно на 20%.

- **Нова Зеландія ввела додаткові санкції, які стосуються 28 фізичних і 14 юридичних осіб, що надають військово-стратегічну підтримку вторгненню росії в Україну.**

Зазначається, що в рамках нового пакету санкцій Нова Зеландія наці-лена на фізичних та юридичних осіб, причетних до передачі зброї з Північ-ної Кореї та Ірану до росії. Йдеться, зокрема, про ударні дрони.

Як заявляє МЗС країни, нові сан-кції також «спрямовані проти тих, хто сприяє примусовому переселенню українських дітей до росії в намаган-ні підрвати українську ідентичність».

- **Країни-члени Європейського Союзу запровадили санкції проти чотирьох російських ЗМІ.** Тепер їм заборонено мовлення та публікації на території ЄС.

Санкції запровадили проти таких російських ЗМІ:

- Голос Європи;
- РИА Новости;
- Известия;
- Российская газета.

В Єврокомісії зазначили, що Ро-сія бере участь у безперервній та узгодженій пропаганді, а також у діях з маніпулювання інформацією, націлених на громадянське суспіль-ство в ЄС та сусідніх країнах, сер-йозно спотворюючи та маніпулюючи фактами.

- **Уряд США в середу, 1 травня, за-провадив нові санкції проти осіб та компаній, пов'язаних із російським військово-промисловим комплексом.** Під обмеження потрапили май-же 300 фізичних та юридичних осіб, зокрема:

- автозавод «Урал»;
- Брянський автомобільний завод,
- Володимирський завод прецизій-них сплавів
- Завод «Протон».

До списку також увійшли компанії, які допомогли росії придбати вкрай необхідні технології та обладнання з-за кордону. Йдеться про підприєм-ства з Азербайджану, Бельгії, Китаю, Словаччини, Туреччини та ОАЕ.

- **Президент США Джо Байден підписав закон про заборону ім-порту збагаченого урану з росії.** Раніше ця ініціатива була одностай-но підтримана Сенатом.

В релізі Білого дому вказується, що йдеться про «H.R. 1042, «Закон про заборону імпорту російського урану», який забороняє імпорт не-опроміненого низькозбагаченого урану, виробленого в російській фе-дерації або російською юридичною особою».

- **Міністри фінансів G7 підтрима-ли ідею надання кредиту Україні під гарантії прибутків від заморо-жених російських активів.** Це має забезпечити фінансування Києва після 2024 року.

Безпекова Угода України з країнами-партнерами

- **Україна та Люксембург** незаба-ром можуть підписати двосторонню безпекову угоду.

Про це повідомив президент України Володимир Зеленський, як провів телефонну розмову з прем'єр-міністром Люксембургу Люком Фріденом. З його слів, сторо-ни проговорили фінансування Люк-сембургом оборонної підтримки для України.

- **Україна та Бельгія** підписали двосторонню Угоду про співпрацю у сфері безпеки та довгострокову під-тримку. Цього року Бельгія виділить не менше 977 млн євро військової допомоги.

- Президент **України** Володимир Зеленський та прем'єр-міністр **Пор-тугалії** Луїш Монтенегру у Лісабоні підписали двосторонню Угоду про співпрацю у сфері безпеки.

На сайті ОПУ повідомляється, що Португалія надасть не менше 126 млн євро військової підтримки вже цього року. Також вона підтверджує участь у коаліції F-16, міжнародній коаліції можливостей у сфері мор-ської безпеки, а також у програмі закупівлі боеприпасів великого ка-лібру, зусиллях з розмінування та зміцнення морської безпеки.

- **Україна та Іспанія** 27 травня під-писали безпекову угоду. Цей договір став десятим для Києва.

Іспанія надала велику підтримку за два роки і зобов'язується ще під-тримувати на мільярд євро для того, щоб посилити спроможність Украї-ни. Зокрема, Мадрид зобов'язуєть-ся допомагати з протиповітряною обороною для захисту цивільного населення та інфраструктури.

Столтенберг за-кликав союзників зняти обмеження на удари їхньою зброєю по терито-рії рф - які країни підтримали

- **Генеральний секретар НАТО Енс Столтенберг закликав кра-їн-партнерів дозволити Україні наносити удари по військових ці-лях на території росії за допомо-гою західної зброї.**

«Прийшов час для союзників роз-глянути питання щодо зняття дея-ких обмежень, які вони наклали на використання зброї, яку вони на-дали Україні. Особливо зараз, коли значна частина бойових дій відбу-вається у Харківській області, не-далеко від кордону, відмова Україні в можливості використовувати цю зброю проти законних військових цілей на російській території дуже ускладнює її захист», – зазначив Столтенберг.

Коментуючи наступ росіян на Харківщині, генсек НАТО підкрес-лив, що «не очікує прориву росії».

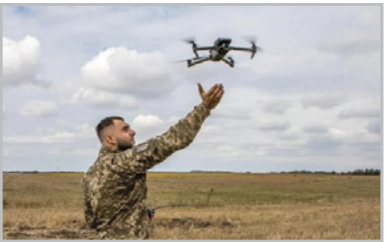
Він також зауважив, що українці змушені атакувати цілі на території рф власними безпілотниками, ко-рисність яких обмежена.

«Ми повинні пам'ятати, що це таке. Це загарбницька війна росії проти України. Україна має право захищатися. І це включає нанесен-ня ударів по цілях на території ро-сії», – наголосив Столтенберг.

- **Польща підтримує удари Збройних сил України по військо-вих об'єктах на території росії.** Згідно з словами міністра закор-донних справ Польщі Радослав Сі-корський, Польща підтримує право України завдавати ударів по вій-ськових об'єктах усередині росії. Глава МЗС Польща вважає, що За-хід має припинити постійно обме-жувати себе в тому, що він робить для підтримки України.

- **Також Уряд Швеції підтримує ідею дозволити Україні бити по військових цілях, що знаходять-ся на території росії.** У своїй заяві міністр оборони країни Пол Йонсон зазначив, що Швеція, зокрема, під-тримує міжнародне право та право України на самозахист.

Україна створює мережу секретних підприємств з ви-робництва зброї

Україна після повномасштабного вторгнення рф почала створювати мережу секретних підземних завод-ів із виробництва зброї.

Деякі з цих заводів розташовані прямо під землею, інші приховані за «величезними декораціями».

За допомогою цієї мережі Укра-їна прагне позбутися залежності у постачанні зброї з інших країн. За реалізацію проекту відповідає міні-стерство стратегічних галузей про-мисловості.

При цьому персонал таких підпри-ємств ретельно перевірять, щоб уникнути витоку інформації. Наголо-шується також, що Київ вже фіксував випадки засилання ворожих агентів у структури мережі.

На даний момент на заводах ви-робляють усі види безпілотників, а також бронетранспортери «Козак», ракети «Нептун», протитанкові комп-лекси «Стугна».

ЄС продовжив безмитну торгівлю з Україною

Європейський союз схвалив про-довження так званого торговельного безвізу з Україною ще на рік.

«ЄС остаточно схвалив «торго-вельний безвіз» для України. Це без-митна та безквотна торгівля ще на рік. Важлива підтримка для наших виробників, експорту та економі-ки. Продовжуємо інтеграцію до ЄС в прискореному темпі», – написав прем'єр-міністр Денис Шмигаль у Telegram.

Про продовження торговельного безвізу повідомляється і на сайті Єв-рокомісії.

“ХОТЬ КАМНІ С НЕБА”. ПРО РОСІЙСЬКУ ПРОПАГАНДУ У КРИМУ

Анастасія Крупка

З перших днів окупації Криму Росія активно поширює фейки та пропаганду, намагаючись виправдати свої злочинні дії та втримати контроль над півостровом. Спершу окупанти переконували, що незаконний референдум у Криму був вільним та чесним, а місцеві жителі завжди мріяли приєднатися до Росії. Згодом кількість наративів почала стрімко зростати, створюючи негативний образ України та українців. “Возвращение в Россию спасло Крым от переименования”, “Россия в 2014 году спасла крымчан от резни”, “Украинцы отказываются воевать за Крым и Донбасс”, – читаємо ми у заголовках російських видань. Про те, які наративи про Крим побутують у російських ЗМІ, яку роль у поширенні дезінформації відіграють кримські медіа та які виклики чекають на Україну під час реінтеграції півострова у контексті інформаційної політики, “Громада” поспілкувалася з аналітичнею Інституту масової інформації Оленою Голуб.

— Наймасштабнішим майданчиком для поширення пропагандистських наративів про Крим є російські ЗМІ. До яких інструментів вони вдаються?

— Інформації про Крим у російських медіа зараз мало, переважно вона стосується обстрілів. Загалом у традиційних російських ЗМІ здебільшого є сторінки, які відображають інформаційну політику в певному регіоні та спрямовані на місцеву аудиторію. Це, наприклад, РІА Новости Крым чи Комсомольская Правда в Крыму. Водночас ці регіональні сторінки значно відрізняються від загальної новинної стрічки, зокрема і по наративах. У той час, коли загальні медіа надають більш масштабну інформацію про війну, локальні вкладки російських медіа пишуть про ситуацію безпосередньо в регіоні.

Головний наратив, який я помічаю на регіональних стрічках новин, спрямовано на кримську аудиторію. Він показує життя в Криму як мирне та благополучне, де місцева влада нібито робить для цього все можливе. Наприклад, у новинах йдеться про те, скільки садочків побудовано, скільки доріг відремонтовано, де в Криму полагодили тротуари, які пляжі готові до туристичного сезону, як пройдуть останні дзвоники та випускні, тощо (згідно з результатами дослідження Інституту масової інформації, 24% матеріалів у медіа півострова стосуються саме комунальних питань, – Ред.).

Щодо війни, то окупанти переважно пишуть про те, що Збройні сили України б'ють по мирних позиціях у Криму, хоч насправді ми знаємо, що всі удари спрямовані саме на військові об'єкти (наприклад, заголовки “Более 200 мирных жителей пострадали и 50 погибли за неделю от атак ВСУ”, “В результате ракетной атаки ВСУ на Крым погибли двое строителей. Они шли домой с работы”, “Из-за обстрела Крыма погиб один человек и загорелась нефтебаза”, – Ред.). Ну і, звісно, вони також повідомляють, що кримське ППО відбиває усі атаки, скільки диверсій було передбачено та зупинено.

Крім того, продовжується занурення жителів Криму не лише в інформаційний, а й культурний простір Росії. Йдеться про “м'яку” русифікацію населення за допомогою розважальних новин, новин культури та шоу-бізнесу (наприклад, на сайті SevastopolMedia.ru пригадують пісні 90-х років, зокрема “А мы ему по морде чайником” від гурту “Президент и Амазонка”, яку нібито “пела вся страна”). З точки зору окупанта, це правильна стратегія. Адже оскільки про Україну пишуть тільки в негативному контексті, а про Росію – у позитивному, то це породжує

ототожнення отриманих емоцій від контенту з цими країнами.

— Росія також активно поширює фейки та дезінформацію через підконтрольні Кремлю кримські медіа. Згідно з дослідженням Інституту масової інформації, вони русифікують кримчан не лише розвагами, але й маніпуляціями з історією. Наприклад, сайт KP.RU закликав жителів Криму вшановувати пам'ять захисників та мешканців блокадного Ленінграда під час акції “Блокадный хлеб”. Яка основна мета цих пропагандистських кампаній?

— З практикою, коли Росія перекручує або взагалі неправильно і нерелевантно відображає історичні та культурні події, ми знайомі давно. Всі ці наративи: про те, що Україна, чи Крим зокрема, є нібито частиною Росії – були активно присутніми в українському інформаційному просторі ще навіть до 2014 року. Звісно, вони подають позицію істориків-пропагандистів, які не мають жодного стосунку до академічної історії, і водночас відображають точку зору Кремля (наприклад, у матеріалі “Единый учебник истории: что школьники в РФ должны узнать о Крыме” видання РІА Новости Крым йдеться про те, що “борьба крымчан за право принадлежать к русскому миру и вовсе является уникальным примером патриотизма, который необходимо воспитывать в юных россиянах”, а “Крымская весна и возрождение Крыма в составе России – это феноменальное явление, когда территория, отторгнутая от страны, осталась ей верна и сделала все, чтобы вернуться в состав родной Отчизны”, – Ред.). Станом на зараз відслідковувати будь-яку суспільну думку можна хіба за допомогою соціологічних досліджень, які, на жаль, українські компанії не в змозі провести на окупованих територіях. Тому простежити, як усі наративи та фейки відображаються на позиції самих кримчан, дуже важко. Проте очевидним є те, що Росія через пропаганду намагається інтегрувати жителів Криму у своє суспільство.

— У російських медіа образ кримських татар сформований упередженнями й стереотипами, пропагандисти насаджують недовіру та неприязнь до них. Їх часто називають “екстремістами”, “шпигунами СБУ”, “пристосуванцями”, “татаробандерівцями”, “нацистськими колаборантами”, звинувачують у розвалі СРСР та колонізаторській політиці. Які повідомлення ви фіксуєте щодо корінних народів Криму?

— Інформація щодо корінних народів Криму, переважно щодо кримських татар, стосується затримань кримськотатарських активістів, правозахисників, журналістів. Звісно, новини щодо цієї етнічної групи часто відображають у негативно забарвлених, емоційних повідомленнях, вдаючись до мови ворожнечі (будь-яка форма розпалювання, поширення або виправдання ненависті та насильства щодо особи чи групи осіб за певними ознаками, – Ред.). Проте, якщо стосовно України вона

у кримських медіа є наскрізною і легко простежується, то стосовно кримських татар немає такої чіткої лінії. Хоча, звісно, такі повідомлення бувають.

На мою думку, прокремлівські кримські медіа цього уникають, оскільки розуміють, що це теж частина їхньої аудиторії. А використовувати мову ворожнечі стосовно неї дуже недалекоглядно з огляду ЗМІ (наприклад, видання РІА Новости Крым у матеріалі “Посягнул на жизнь украинцев и крымских татар: в Крыму ответили Буданову” пише, що заяви очільника ГУР нібито свідчать про те, що “объектом преступного посяательства режима Зеленского являются не только “чужие” русские, но и этнические украинцы, крымские татары, представители иных национальностей, по факту являющиеся чужими Украине”, – Ред.).

— Чи може Україна якось протидіяти фейкам та міфам, які поширює російська пропаганда про Крим?

— Звісно, фейки можна розвінчувати, якщо ретельно шукати інформацію, мати інформаторів безпосередньо в Криму. Проте, на мою думку, протидія пропаганді передусім стосується не спростування фейків, а сприйняття її як інформаційної складової війни та викриття маніпуляцій. Тобто зараз те, що ми можемо робити, – це відстежувати російські наративи, те, на кого вони спрямовані, і намагатися активно їм протидіяти, залежно від аудиторії. Наприклад, якщо ці наративи спрямовані на українське суспільство, то ми повинні інформувати саме його.

Водночас, я абсолютно проти використання проукраїнських маніпуляцій чи фейків у відповідь, і не вва-

жаю, що проти пропаганди варто боротися пропагандою. Це може дати певні результати, але на короткострокову перспективу. Натомість, ми маємо більше займатися медіаграмотністю і наголошувати на тому, як сприймати та верифікувати інформацію, які джерела використовувати, аби не потрапити під дію тих чи інших російських наративів чи методів пропаганди.

— Чи є можливість це робити зараз щодо жителів Криму?

— Щодо нас часто поширюють певну інформацію через Telegram-канали чи інші соціальні мережі, ми теж так можемо діяти. Проте я вважаю, що ці канали мають якісно відрізнятися від російських, не бути маніпулятивними, а поширювати правдиву, верифіковану інформацію, щоб завоювати довіру людей. Адже доки ми не довіряємо медіа, доти не сприймаємо повідомлення, які вони поширюють. Лише так можна впливати на рішення людей, що нам необхідно на окупованих територіях.

Крім того, що ці канали мають орієнтуватися на місцевій проблематиці, ми також маємо усвідомлювати, що у них не повинно бути мови ворожнечі, яка стосується людей, що перебувають в окупації. Нам варто уникати знецінення кримчан, чи, тим паче, їхнього приниження, оскільки таку інформацію автоматично не буде сприймати аудиторія півострова. До того ж, це негативно впливатиме на українську аудиторію в цілому, адже це може провокувати певне негативне ставлення до жителів Криму. Також, говорячи чи пишучи про нього, варто завжди уникати узагальнень.

— Якою інформаційна політика щодо Криму має бути у процесі реінтеграції, після тривалих російських дезінформаційних кампаній?

— Реінтеграція тих регіонів, які довготривалий період перебували під окупацією, буде надзвичайно складною. Після деокупації вона має включати дуже збалансовану інформаційну політику та різні механізми економічної підтримки, освітньої реформи, тощо. І хоч наразі нам першочергово треба відбити збройну агресію з боку Росії, ми повинні займатися реінтеграцією окупованих регіонів уже зараз. Адже це буде довгий, складний процес, який займе далеко не рік чи два. Проте, найголовніше, щоб він був максимально демократичним, без репресій та утисків.

[Передбачувана непередбачуваність: Америка та світ у цілому дедалі більше нагадує бру-нівський рух...] початок на стор.3

нього результати виборів. Але навіть якщо американська система встоїть, то зіткнеться з розхитаною Європою (вже не кажучи про інші регіони світу – це окрема тема), що може призвести до непередбачуваних процесів. Путін та інші диктатори використовуватимуть усі щілини у євроатлантичній цивілізації для її розхитування, навіть якщо Путін не наважиться напасти на неї безпосередньо, тобто на країну НАТО. (Яскравий приклад – турне Сі Дзін Піна по європейських країнах: він відвідав Францію, Угорщину та Сербію, тобто країни, між якими у певному сенсі пролягає одна з тріщин Європи).

Трамп же, скоріше за все, взагалі не піклуватиметься про збереження існуючої світової системи, бо вона його не задовольняє. Навпаки, він буде її розхитувати і повертати згідно своєму уявленню, тобто у бік якомога більшого ізоляціонізму. У цьому прагненні він зійдеться з Путіним, хоча й буде суперничати з ним, тобто

вони гратимуть у складну гру суперництва амбіцій і збігу у прагненнях.

Оскільки низка виборів у європейських країнах відбудеться вже цього літа, тобто раніше, ніж фінальні президентські перегони у США, то на перемогу Трамп чи Байдена можуть непрямо вплинути результати європейських виборів, а саме, наскільки тенденції попультузму завоюють позиції у Європарламенті та країнах Європи.

Всі ці складні процеси і тенденції впливатимуть на ситуацію навколо України. Їй доведеться вести війну з РФ у набагато менш передбачувальному і більш нестабільному світі, незалежно від того, хто стане господарем Білого дому.

Стратегічною метою України є вступ до НАТО. Це укріпило б євроатлантичну безпеку, бо, з одного боку, стримало б агресивні наміри РФ, а з другого, збагатило б альянс українським досвідом ведення оборонної війни проти основного ворога. Проте, з посиленням нестабільності євроатлантичного простору набувають важливого значення також і двосторонні угоди України із країнами НАТО про довгострокову стратегічну співпрацю.

ЗЦІЛЮВАТИ РАНИ ВІЙНИ – У ЛЬВОВІ ВІДКРИЛИ МЕДИЧНУ КЛІНІКУ УКУ

22 травня у Львові відбулось офіційне відкриття і освячення **Медичної клініки** Українського католицького університету. Вона стане центром для надання кваліфікованої допомоги пацієнтам, а також базою для підготовки майбутніх фізичних терапевтів, ерготерапевтів, психологів – фахівців, які вкрай потрібні Україні в час війни і повоєнної відбудови.

Нова Медична клініка УКУ є частиною **Стратегії розвитку університету**. Так університет працює над зціленням ран війни та виконує свою місію служіння – через медичну практику та піклування про здоров'я.

Чин освячення клініки очолив єпископ-помічник Львівської архієпархії, сенатор УКУ владика **Володимир (Груца): «Медична клініка УКУ – це місце, де медицина – в дії. Тут фахівці будуватимуть матері медицини – людині у потребі. Адже медицина удосконалюється, щоб допомогти людині, яка хворіє»**, – зазначив владика.

Ідея створити Медичну клініку виникла у 2016 із заснуванням Школи реабілітаційної медицини в УКУ. Тоді команда хотіла заснувати реабілітаційний центр. Згодом на Факультеті наук про здоров'я УКУ відкрили магістерську програму з фізичної терапії та ерготерапії. Була створена проектна група, яка кілька років вивчала досвід медичних закладів при університетах по всьому світу і виробила власну модель університетської медичної клініки.

«Початок повномасштабного вторгнення та нові виклики війни спонукали УКУ переосмислити ідею створення медичної установи, розширити меню послуг для громади і більше уваги сконцентрувати на зціленні ран війни – реабілітації, ерготерапії, психологічній підтримці ветеранів та постраждалих від військових дій. Ми вже маємо багато запитів від іноземних університетів, щоб разом проводити наукові дослідження на базі клініки, співпрацюємо зі спільнотою UMANA (Ukrainian Medical Association of North America) щодо партнерських лікарських консультацій та обміну досвідом, плануємо проводити навчання для українських лікарів, щоб впроваджувати найновіші підходи та технології у медичну практику», – наголошує проректорка УКУ, голова наглядової ради клініки **Наталка Климівська**.

Місія Медичної клініки УКУ – побудувати новий вид взаємодії між лікарем і пацієнтом, більше уваги приділяти запобіганню захворюванням, виробити культуру піклування про власне здоров'я.

Тут майбутні фізичні терапевти, ерготерапевти, психологи Факультету наук про здоров'я УКУ здобуватимуть практичні знання, аби найкраще послужити Україні.

Під час відкриття та освячення медичної клініки, віцепрезидент УКУ о. **Богдан Прах** наголосив, що місією університету є бути там, де є потреба: **«Патріарх Йосиф Сліпий нам заповідав великого бажати. І ми бажємо великого. Особливо зараз, коли Україна в потребі, нам потрібні такі інституції, які допоможуть пережити ці страшні дні, зцілювати рани війни. Український католицький університет відповідає на виклики, які сьогодні стоять перед нашим суспільством. Тому вітаємо усіх і запрошуємо кожного стати співтворцями цієї клініки»**.

Основні напрямки роботи Медичної клініки УКУ:

- Сімейна медицина: консультації, діагностика та терапевтичне лікування.
- Психологічна допомога: проекти з ментального здоров'я та комплексна психологічна терапія.
- Фізична терапія та ерготерапія: реабілітація для ветеранів війни та цивільних після травм та захворювань.

вань.

«Медичну клініку ми не сприймаємо лише як заклад охорони здоров'я. Це місце, де знання трансформуються у практичні, результативні дії. Ми закладаємо етичні засади у розвиток своєї праці. Для нас важливо, аби послуги, які ми надаємо, базувалися на доказовій медицині. Аби відношення лікаря до пацієнта було з повагою і гідністю до святості людського тіла та душі», – каже **Світлана Когут**, деканка Факультету наук про здоров'я.

Очолює Медичну клініку УКУ **Оксана Ковальська** – лікарка-терапевт, кардіолог, досвідчена керівниця та менеджерка в галузі охорони здоров'я, волонтерка, яка має 15-річний досвід медичної практики, зокрема з іноземними медичними установами та пацієнтам. За її словами, у клініці можна підписати електронну декларацію – це можливість отримувати безкоштовну первинну медичну допомогу, згідно з переліком первинних медичних послуг, гарантованих державою. Також окремі категорії населення, як от ветерани та військовослужбовці, зможуть отримати медичні послуги зі знижкою або безкоштовно, завдяки підтримці благодійників клініки та за умови залучення грантових коштів. Частина послуг буде платна.

До створення ініціативи долучилося багато партнерів, благодійників та друзів Українського католицького університету зі всього світу. Серед них – правозахисник, радник ректора УКУ **Мирослав Маринів**, який з нагоди **свого ювілею**, попросив усіх охочих замість подарунків, скерувати кошти на творення клініки. Під час церемонії відкриття він наголосив, що пошана до гідності кожної людини є основним принципом роботи новоствореної інституції: **«Для нас це велике свято, оскільки втілюється наша велика мрія – відкрити Медичну клініку УКУ. Особливо насущною вона стала з початком повномасштабної війни. Зрозуміло, що нашим обов'язком є не лише волонтерити, допомагати фронту, а й займатися реабілітацією наших військових, ветеранів, цивільних, які постраждали від російського вторгнення. Війна триває і допомога нашим людям буде завжди на часі»**.

Проректорка Наталія Климівська наголошує, що проект університетської клініки став можливим завдяки зусиллям дуже багатьох людей – ідейним натхненникам, розробникам проекту, жертводавцям та усім, хто повірив в ідею: **«Цей стартап виплеканий і вилюблений командою УКУ і його призначення – служити на благо людини, спільноти і України, як заповідав нащадкам митрополит Андрей Шептицький»**, – наголошує Наталка Климівська.

«Я хотів би обтерти сльози з очей тих, які плачуть, потішити кожного, хто сумує, покріпити кожного, хто слабкий, уздоровити кожного, хто хворий, просвітити кожного, хто темний. Я хотів би стати всім для всіх, щоби всіх спасти», – писав митрополит **Андрей Шептицький**. В УКУ наголошують, що відкриття Медичної клініки – продовжує традицію засновника Львівської Богословської академії, спадкоємцем якого є УКУ – митрополита Андрея, який був покровителем «Народної лікарни» у Львові (нині її діяльність продовжує Шпиталь Шептицького).

Будівля Медичної клініки наповнена мистецькими творами, наданими провідними художниками-приятелями та благодійниками університету. Серед них – писана ікона – копія з романського вітара поч. XIII століття, авторства Івана Дашка.

Український католицький університет висловлює велику вдячність партнерам-благодійникам, які підтримали відкриття Медичної кліні-

ки УКУ:

- Anonymous Fund (U.S.)
- Catholic Near East Welfare Association (CNEWA)
- Програма «Підтримка організацій громадянського суспільства (ОГС)» в Україні у межах фінансової підтримки Посольства Великої Британії. Програма реалізується Crown Agents у партнерстві з International Alert і у співпраці з Crown Agents in Ukraine

- The Healing of Wounds of the War in Ukraine Fund (HWF)
- Ukrainian Catholic Education Foundation (UCEF Canada)
- Ukrainian Catholic University Foundation (UCUF U.S.)
- Australian Federation of Ukrainian Organisations
- Future Ukraine
- Львівська міська рада
- Донори ювілею Мирослава Маринівича

УКРАЇНСЬКА ЕНЕРГЕТИКА ПІД УДАРМ: РУЙНУВАННЯ, НАСЛІДКИ ТА ПЛАНИ ВІДНОВЛЕННЯ

Інна Міхно

За останні два місяці енергетична система України зазнала збитків на понад мільярд доларів через масовані обстріли енергооб'єктів російськими окупантами. З 22 березня по середину травня країна втратила майже 40% від всієї наявної генерації. Били росіяни по об'єктах теплової гідрогенерації і системі передачі електроенергії. Понад 80% об'єктів найбільшого оператора системи з розподілу електроенергії ДТЕК знищено повністю або суттєво пошкоджено. Великі промислові підприємства відчувають дефіцит електроенергії на 20-30%. Наразі в Україні в усіх областях діють графіки погодинних відключень світла. Поки фахівці намагаються стабілізувати ситуацію, українців закликають споживати електроенергію "розумно".

росія знову методично розпочала атакувати українську енергетику. Енергосистема України зазнає низки масштабних та руйнівних ударів з боку росії. Hromada звернулася за коментарем до найбільшого приватного інвестора енергетичної галузі України ДТЕК Group, аби компанія висвітлювала загальну ситуацію в енергосистемі країни та розповіла про наслідки російських ракетно-дронових атак.

Ситуація

Як розповіли в ДТЕК, масовані атаки загалом призвели до втрати 80% теплової генерації, пошкоджено половину гідрогенерації та зруйновані численні підстанції.

"Росія здійснила масовані енергетичні атаки 22, 29 березня, 11, 27 квітня та 8 травня, завдавши значних пошкоджень українській енергетичній системі. Російські окупанти переключилися з інфраструктури передачі електроенергії на виробництво електроенергії, зокрема, на теплоелектростанції", – повідомили у компанії.

Наслідки атак

Загальні збитки енергосистеми України за ці останні тижні вже перевищили 1 мільярд доларів. ДТЕК же

втратив 4,400 МВт потужностей.

"До атак ДТЕК мав 5 тис. мегаватів потужностей для виробництва електроенергії. Сьогодні – близько 600 МВт. Атаки в березні-квітні призвели до втрати понад 7 ГВт потужностей енергосистеми, причому постраждали як гідроенергетика, так і теплова генерація. Повністю зруйновано державну Трипільську ТЕС, пошкоджено численні підстанції та об'єкти генерації "Укренерго" в багатьох регіонах України, в тому числі три великі гідроелектростанції", – зауважили в компанії.

З початку повномасштабного вторгнення ТЕС ДТЕК Енерго зазнали близько 180 обстрілів з боку ворога, чверть з яких відбулася за останні пів року. Значна кількість обладнання не підлягає відновленню, а енергоблоки мають різний ступінь руйнування – від повного до понад 50%.

Тож, як заявляють енергетики, балансувати енергосистему тепловими блоками, які можна було швидко включити в роботу у разі зростання споживання, більше немає можливості. Певний час швидко покривати споживання допомагали гідроелектростанції, які також суттєво пошкоджені російськими ракетами.

"Внаслідок цих обстрілів з лютого 2022 року 51 працівник компанії при виконанні професійних обов'язків на теплових електростанціях зазнав поранення, а три енергетики, на жаль, загинули. Вже 27 квітня чотири теплові електростанції ДТЕК Енерго зазнали нападу, в результаті якого було серйозно пошкоджено обладнання та поранено двох енергетиків", – додали в ДТЕК.

Так, вартість ліквідації збитків, завданих російською атакою на ТЕС ДТЕК, оцінюється приблизно в 14 мільярдів гривень (350 мільйонів доларів США), включаючи ремонт обладнання і відновлювальні роботи.

"Ми даємо відсіч. Основні послуги, включаючи військові операції та лікарні, залишаються непорушними. Але так, великі промислові підприємства, особливо в металургії, відчувають дефіцит електроенергії на 20-30%, що вимагає коригування виробничих циклів", – зауважили в

компанії.

Вітроелектростанції – майбутнє зеленої енергетики України

Попри руйнування, Україна вживає заходів для відновлення енергопостачання та планує майбутнє. Зокрема, максимально нарощує свої імпорتنі потужності із сусідніх країн.

"Завдяки допомозі ENTSO-E імпорту електроенергії з сусідніх країн вже збільшено на 500 МВт. Триває співпраця з "Укренерго" для покращення постачання електроенергії до ключових промислових регіонів, зокрема, Харкова та Дніпра", – додали в ДТЕК.

Крім того, за підтримки уряду Данії та компанії Vestas продовжено будівництво Тилігульської вітроелектростанції та інших вітроенергетичних проєктів. У ДТЕК зауважують, що такі станції росіянам набагато важче атакувати. Важливим є і те, що вітроелектростанції також є майбутнім зеленої енергетики України.

"Питання не просто, щоб відремонтувати, його треба ще й зберегти"

ДТЕК наголошує, що український енергетичний сектор терміново потребує значного впливання коштів та обладнання для відновлення потужностей з виробництва електроенергії впродовж літніх місяців.

Так, ДТЕК звертається до міжнародних партнерів за допомогою. Ключові потреби – обладнання. А саме – трансформатори, генератори, парові турбіни, системи управління, вузли та компоненти для ТЕС та розподільчої інфраструктури. Та найголовніше – посилення протиповітряної оборони України. Україна також потребує значного збільшення західної фінансової допомоги для підтримання енергопостачання домогосподарств і підприємств.

ДТЕК Енерго інвестував майже 4 млрд гривень у відновлення та ремонт ТЕС перед опалювальним сезоном 2022-2023 років. Однак, війна зруйнувала або пошкодила більшість відновлених об'єктів.

"Все – власні кошти компанії. Відновлено 10 енергоблоків. Майже всі відновлені об'єкти зараз знову серйозно пошкоджені або зруйновані. Тому тут питання не тільки в обладнанні, а й у протиповітряній обороні. І питання не просто в тому, щоб відремонтувати, його треба ще й зберегти. Руйнування масштабні, відновити генеруючі потужності неможливо без спільних зусиль Міністерства енергетики, енергетичних компаній та міжнародних донорів. Українські енергетичні компанії потребують оперативної технічної допомоги від міжнародних партнерів, оскільки Україна вичерпала свої запаси", – зауважили в енергетичній компанії.

Міжнародна допомога вже надходить

Варто зауважити, що RWE, Siemens Energy, різні німецькі банки та данська Vestas вже почали надавати необхідну підтримку.

"У Німеччині є можливості для переробки обладнання з виведених з експлуатації електростанцій. ДТЕК завершує роботу над угодою з Siemens Energy щодо обладнання для диспетчерського пункту. Також готуються найближчі замовлення на циклічні газові турбіни (ПГУ)", – резюмували в ДТЕК.

Прогнози

У медіацентрі "Укрінформ" 16 травня відбулася пресконференція щодо обговорення наслідків весняних ударів та масштаби завданої рф шкоди енергетиці "Уроки зими 2022-23 та 2023-24 років: наслідки шкоди, завданої енергетиці країни, та перспективи відновлення".

У рамках заходу директор Центру досліджень енергетики Олександр Харченко зауважив, що наразі країна перебуває у складній ситуації через дефіцит генеруючих потужностей.

"Якщо порівняти стан високовольтних мереж генеруючих потужностей, то високовольтні мережі в значно кращому стані. Загроз від проблем з мережами, особливо довготермінових, значно менше, ніж проблем з генерацією. І, на жаль, ці проблеми з генерацією швидко вирішити не вдасться, навіть якщо певну частину пошкоджень вдасться найближчим часом усунути і відновити роботу окремих енергоблоків. Мій особистий прогноз: ми будемо жити з дефіцитом електроенергії наступні два роки і це стане нормальним станом ситуації для української енергосистеми", – зауважує Харченко.

З 16 травня в усіх областях України діють графіки погодинних відключень електроенергії і за оцінками прем'єр-міністра України, члена наглядової ради НЕК «Укренерго» Юрія Бойко, українцям в таких умовах доведеться жити, як мінімум, до осені.

"Серпень-вересень очікую незначне покращення через низку факторів, починаючи від виходу з активної фази ремонтів атомної генерації. Сонце залишатиметься активним і, відповідно, в системі буде присутня велика кількість сонячної генерації, яка на сьогодні уже не обмежується, а повністю споживається. Мало того, її навіть не вистачає. Восени додаткове навантаження в енергосистемі, яке традиційно виникає в найбільш гарячі літні місяці, знизиться й очікується бездефіцитний період. Тож не обійшло налаштуватися, що все літо ми будемо жити в умовах подібних відключень", – розповів Бойко.

Експерти також вважають, що тариф на електрику для населення потрібно поступово приводити до ринкового рівня, зберігши допомогу малозабезпеченим категоріям споживачів.

Ситуація в енергетиці залишається складною, але Україна продовжує боротьбу за відновлення постачання електроенергії. Існує план дій, який потребує міжнародної підтримки. Відновлення енергетики – це не лише питання сьогодення, але й майбутнє України.

ВАЛЕРІЙ ЗАЛУЖНИЙ ТА ЛІНА КОСТЕНКО СТАЛИ ПОЧЕСНИМИ ГРОМАДЯНАМИ КИЄВА

Поетеса Ліна Костенко та колишній Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний отримали звання «Почесний громадянин Києва».

Відповідне рішення ухвалила Київська рада, повідомив мер Києва Віталій Кличко.

«Сьогодні столиця, рішенням Київської ради, висловила свою шану та повагу і нагородила званням «Почесний громадянин Києва» двох людей, які є справжніми моральними авторитетами для киян і всіх

українців, – Ліну Костенко та Валерія Залужного», – написав Кличко.

Мер столиці зазначив, що Ліна Костенко протягом багатьох років уособлює незламність та вільну і талановиту душу українців. Дух свободи та сміливості.

В свою чергу, Валерія Залужного українці знають за особисті заслуги під час оборони столиці та у захисті державного суверенітету та свободи України.

Veronika Zamryha
Second-year student in Ethics, Politics, and Economics
Andriy Galych Scholarship recipient (Svitla Systems)

Roksolana Rudyk
Third-year law student
Andriy Galych Scholarship recipient (Svitla Systems)

Vladyslav Ivanisov
Second-year student in Ethics-Politics-Economics
Nataliya Anon Scholarship recipient

While their parents fight to keep Ukraine free, you can help prepare students to rebuild their country and lead Ukraine into a bright, prosperous future.

Educated, passionate young people will be a leading force of rejuvenation in Ukraine. Ukrainian Catholic University's values-based education forms people who will work to heal and rebuild their country.

Help us support more students like Veronika, Roksolana and Vladyslav with a scholarship donation today.

LEARN MORE AND DONATE AT:
[UCUFUNDATION.ORG/2024-2025-SCHOLARSHIP-CAMPAIGN](https://ucufoundation.org/2024-2025-scholarship-campaign)

[Знищення Харкова] початок на стор.1

конати президента Джо Байдена та інших своїх колег по адміністрації. Однак, поки що американський президент не ухвалив рішення. Президент Байден завжди вважав свій політичний досвід важливим аргументом у боротьбі за переобрання. Але американський президент має ще одну важливу якість, яка безпосередньо пов'язана з досвідом – обережність. І в нових політичних умовах ця знаменита властивість може виявитися навіть хибною – принаймні у війні Росії з Україною. Й, можливо, сама ця властивість утримує сьогоднішнього Байдена не тільки від ухвалення рішення щодо дозволу Україні використовувати американську зброю для знищення військової місії агресора, але й щодо власної участі у «саміті миру» в Швейцарії. Ця зустріч мала продемонструвати дипломатичний наступ України та Заходу та підтримку країн «глобального півдня», а може виявитися демонстрацією відсутності загального підходу та перспективи.

Тим більше, що Москва за допомогою Пекіну перейшла у справжній дипломатичний наступ, щоб зірвати саміт або хоча б змінити його порядок денний на власну користь. Спеціальний представник китайського зовнішньополітичного відомства Лі Хуей відправився у турне по столицях країн «глобального півдня», щоб запропонувати китайське бачення «заморозки конфлікту», фактично альтернативне українській формулі справедливого миру й відновлення територіальної цілісності України. Згодом цей новий старий план публічно підтримали головні гравці – голова КНР Сі Цзіньпін під час своєї подорожі до Європи та президент Путін під час свого візиту до Китаю. Росія навіть вирішила скликати свій власний альтернативний саміт – у ті дні, коли очільники й дипломати багатьох держав зустрінуться у горах над швейцарським Люцерном, в Москві має відбутися конференція

Просимо підтримати новий проект Віталія Портникова на YouTube каналі, де ви знайдете його стріми англійською. Поширюйте серед своїх друзів, які не володіють українською, щоб більше людей у світі ознайомились з подіями, які відбуваються в Україні.

<https://www.youtube.com/@PortnikovPost>

міністрів закордонних справ країн БРИКС. І я впевнений, що міністри запропонують своє – тобто російське й китайське – бачення шляхів закінчення війни.

Все це знову нагадує, що ми є свідками глобального протистояння систем, а зовсім не тільки війни Росії з Україною. Для Росії це війна не просто за українську територію, але й за власну імперську мрію. Якщо подивитися, як вибудовуються стосунки Росії з іншими колишніми радянськими республіками – навіть зараз, під час війни – не можна не помітити, що в Росії продовжують марити ілюзіями відродження старої імперії та готові за це боротися. І війна з Україною – важливий для Путіна та його поплічників етап такої боротьби. Російський президент, здається, впевнений, що якщо він переведе економіку на військові рейки і підпорядкує державний бюджет потребам армії, це створить можливості для імперського успіху.

Ще одним важливим симптомом того, що Путін дійсно налаштований на продовження й переформатування війни, стало його рішення про заміну міністра оборони. Сергій Шойгу, який керував міністерством оборони і під час нападу Росії на Україну у 2014 році, і під час нападу у 2022 році, став секретарем Ради безпеки Російської Федерації, а на його місце призначено економіста Андрія Белоусова, відомого не тільки своєю професійною компетентністю, але й відверто шовіністичними й реваншистськими політичними поглядами, які відповідають політичним поглядам самого Путіна.

Це призначення стало ще одним

доказом путінських намірів. І до них треба ставитися серйозно, як серйозно треба ставитися до амбіцій Китаю. У травні західні політики вперше у повний голос заговорили про китайську допомогу Москві, проте, що Китай бере участь у відновленні російського військово-промислового комплексу й навіть може постачати Росії летальну зброю. І, як на мене, це свідоме рішення Пекіну. Таким чином голова КНР Сі Цзіньпін намагається послабити і Захід, і Росію. У китайського лідера свої амбіції. Він мріє про так званий «біполярний світ» й сподівається, що, рано чи пізно, до нього звернуться за допомогою у «наведенні порядку». Тим більше, що Сі явно хоче шукати альтернатив Америці всюди, де це тільки є можливим. Його європейське турне це підтвердило. Колись Радянський Союз був для комуністичного Китаю своєрідними «воротами в Європу», а тепер Пекін формує власну європейську політику, в якій особливо не координується з Москвою. Й мова не тільки про економіку, але й про політичну підтримку. Адже Сі Цзіньпін під час свого європейського турне відвідав не тільки Францію, а й Сербію та Угорщину.

Очевидно, що атмосфера візиту до Белграда і Будапешта дуже відрізнялася від візиту до Парижу. На відміну від Еммануеля Макрона Александар Вучич і Віктор Орбан не нарікали на військово-технічні зв'язки Китаю з Росією й не пропонували Сі Цзіньпіну вплинути на Путіна. Навпаки, сербський і угорський лідери розповідали про стабілізуючу роль Китаю у світі й шукали конструктив у китайському «мирному

плані». Бо вважають, що пошук цього конструктиву відкриє їм дорогу до китайських грошей.

Отже, ми бачимо, що є принаймні дві країни в Європі, які вітали Сі Цзіньпіна не просто як лідера однієї з наймогутніших країн світу, але як союзника і однодумця. При цьому одна з цих країн є членом Європейського союзу і НАТО, а друга продовжує претендувати на членство у ЄС.

Додамо до цього Білорусь, лідер якої Олександр Лукашенко – постійний гість у Пекіні. І для Лукашенка ці візити – не просто про економіку, але й про легітимність його власної влади, яку визнають у Китаї, і захист власного суверенітету від імовірних зазіхань з Кремля. Бо ж Лукашенку краще бути частиною «китайської Європи», ніж путінської Росії.

Так що ж, «китайська Європа» дійсно існує? Поки що ні, але Сі Цзіньпін явно докладає зусиль для її появи й готовий відвідувати навіть маленькі країни континенту для демонстрації своєї прихильності. Критерій цієї прихильності – готовність до підтримки контактів з Китаєм не стільки в економіці (цього всі бажають), скільки у політиці.

І ще цікава ознака цієї «китайської Європи» – лідери Сербії, Угорщини і Білорусі мають непогані стосунки не тільки з Китаєм, а і з Росією.

Це, до речі, має стати важливим уроком для тих українських політиків і бізнесменів, які вірять в китайські інвестиції і якісь особливі стосунки з Пекіном після війни. Як не виправдались розрахунки на реальне китайське посередництво під час війни, так не виправдаються сподівання на китайські гроші після неї. Бо в українському випадку важливою умовою такого співробітництва мають стати хороші відносини з Росією, на які навряд чи хтось наважиться.

Навпаки, зараз якраз вирішується, де пройдуть кордони китайської зони впливу. Хотілося б, щоб не по українській землі.

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ "ГРОМАДА"

KATERINA MANOFF | UKRAINIAN ROOTS, AMERICAN BRANCHES

ENGIN, INNOVATION, AND THE DANGER OF WASHING YOUR HANDS

In 1847, Dr. Ignaz Semmelweis came up with a wild idea. He'd noticed a problem in the obstetrics ward of his Viennese hospital: a tragic, stubbornly high incidence of postpartum infections in new moms, leading to death rates as high as 1 in 5 women. None of the other doctors or medical students could figure out why – and they didn't seem too bothered.

Semmelweis was bothered. The clinic, which catered to poor women bearing illegitimate children, had gotten a terrible reputation. Women would rather give birth on the streets than take their chances with the doctors.

And there was another mysterious twist. This same hospital had a second maternity ward, this one staffed exclusively by midwives. Same patients, totally different results. The death rate there was a fraction of what Semmelweis and his colleagues could achieve.

Semmelweis began experimenting. He tirelessly compared every detail of the processes and procedures at the clinics. His breakthrough came by chance – when a friend died of infection after performing an autopsy.

At this time, germs had not yet been discovered. There was no theory to guide Semmelweis. But he took a shot in the dark and proposed that there was something dangerous in those cadavers. Perhaps, doctors who had been doing autopsies should wash their hands in an antiseptic solution before delivering babies.

Semmelweis set up an experiment with a new handwashing protocol and documented how maternal mortality

fell from 18% to 2%. And then, he went out into the field to tell his story.

The other doctors did not take this well. They were offended at the suggestion that their hands could possibly be dirty. They mocked Semmelweis and ran him out of Vienna. He got increasingly desperate, his words grew more aggressive, but nothing changed. He ultimately had a nervous breakdown and was put into an insane asylum, where he was beaten to death.

As a 30-something Ukrainian-American mom living in the 21st century, it might seem that I don't have much in common with a 19th-century doctor. But when I first read Dr. Semmelweis' story, I felt an immediate kinship with him.

You see, I'm trying to offer the world an innovation of my own. Mine doesn't save lives, but it certainly makes them better. And, like Semmelweis' idea, it doesn't quite fit.

Several years ago, I stumbled upon a problem: Ukrainians struggle to speak English despite the fact that over 90% of them study the language in school, many for a decade or more. This problem was neither new nor particularly hidden, but it seemed to be accepted as intractable.

Millions of Ukrainians spend years memorizing conjugations and practicing vocabulary words – but never learning to have real conversations with real people. So much knowledge withering away, so much wasted time, so much wasted economic opportunity for Ukraine.

I dreamed of a future where Ukraine's rate of English fluency matched Norway or the Netherlands. A future where nearly everyone could speak English, creating fertile ground for international partnerships, a strong export industry, investment, and tourism.

I wasn't an expert, but, like Semmelweis, I observed and learned from experience. How does someone learn to speak a language? By speaking, of course. For me, a few months living in Madrid unlocked the knowledge

gathered over a decade of Spanish classes. I wanted to give young Ukrainians the same opportunity to practice English.

Of course, it would be impossible to set up a universal study abroad program. So, I came up with a simpler, more scalable model: connecting young Ukrainians to English speakers for weekly 1-on-1 videochat conversations.

My nonprofit ENGIN launched in 2020 to provide this opportunity – to any Ukrainian, anywhere, anytime. Real conversations with real people. A simple idea with enormous potential – just like washing your hands.

Like Semmelweis, I saw immediate results – our success exceeded all my expectations. Not only were our students breaking the language barrier in a matter of months, but they were discovering new cultures and making new friends, benefits they valued as much as the English practice. And, our English-speaking volunteers reported benefiting from the program as much as students did – for them, ENGIN was an opportunity to change a life from the comfort of home, to explore Ukrainian culture, and to meet new people.

Our program grew to hundreds of participants, then thousands, then tens of thousands. In February 2022, I thought our work might become irrelevant in the face of much greater challenges, but student demand only kept growing, and so did we.

Today, ENGIN has reached over 45,000 people. Students have accessed new jobs and academic opportunities, gained a global perspective, and found a virtual safe space amidst the chaos of war. Volunteers have received a front-row seat to Ukrainian realities, and many have gone on to support Ukraine in other ways.

And yet, as I try to tell our story and expand our work – to help every Ukrainian who would like to join us and scale to have a truly nationwide impact – my experience eerily echoes that of Dr. Semmelweis.

Some say conversations don't mat-

ter now – people are dying and we need to focus on humanitarian and military aid. Others mock me for believing that universal English fluency will help Ukraine – "Everyone who learns English will leave," they argue.

And others simply don't know what to make of us. A lot has changed since the 19th century, but we still live in a world of boxes – language study, psychological support, cultural exchange. ENGIN transcends these categories, igniting conversations that offer English fluency, friendship, cultural exchange, academic and professional support, all in whatever particular mix each student needs. We don't fit in a box, and this confuses and turns off potential supporters.

I won't lie, all of this can be crushing. But I try to remind myself that this isn't about me or ENGIN. Innovation has always been an uphill battle, and I don't think it will ever get easier. Innovators must fight the powerful forces of inertia and entrenched power imbalances. It's no surprise that most startups fail, regardless of industry or mission.

And yet, today, doctors around the world routinely wash their hands before working with a patient. Semmelweis' work and sacrifice was not in vain.

Ukrainians are a nation of innovators. Throughout our entire history, we've had to rely on creativity and unconventional solutions to intractable problems as we fight vastly more powerful enemies and survive against all odds. I think that's why I keep fighting for ENGIN – it's in my DNA.

And as for you, dear reader, the next time you encounter an idea that is weird or unexpected, I encourage you to embrace the innovation mindset – to shed your preconceptions, to forget conventional wisdom, and look at the actual results. And if you happen to have a crazy idea of your own, fight for it even if it's unpopular – especially if it's unpopular – and you might just change the world.

ФАКУЛЬТЕТ ПРИКЛАДНИХ НАУК УКУ ВІДКРИВАЄ СПЕЦІАЛІЗАЦІЮ З РОБОТОТЕХНІКИ – ЯК ВІДПОВІДЬ НА ВИКЛИКИ ВІЙНИ

Факультет прикладних наук Українського католицького університету відкриває нову спеціалізацію з робототехніки. Перший набір заплановано на вересень 2024 року.

Над створенням і розробкою спеціалізації працювала команда Факультету прикладних наук УКУ разом із Національним університетом «Києво-Могилянська академія». Відтак, студенти програми матимуть спільні курси онлайн та наживо.

Нова спеціалізація передбачає набір курсів, які дозволять майбутнім студентам опанувати навички програмування для створення роботів і роботизованих систем.

Навчання відбуватиметься у трьох напрямках: робототехніка, комп'ютерна інженерія, embedded-розробка. Відтак, серед обов'язкових дисциплін спеціалізації є «Фундації прикладної фізики», «Цифрові схематехніки» та «Embedded-розробка». Студенти додатково матимуть можливість прослухати курси «Теорія керування», «Теорія сенсорів», ROS, «Комп'ютерний зір», «Людино-машинна взаємодія», «Кінематика і динаміка роботів», «Автономна робототехніка», «Комп'ютерні інтерфейси», «Edge AI/ML» та багато інших.

Керівником програми стане Олег Фаренюк – викладач кафедри комп'ютерних наук та інформацій-

них технологій, доцент Факультету прикладних наук УКУ. За його словами, спеціалізація є логічним продовженням розвитку напрямку комп'ютерної інженерії на факультеті, який сформувався на базі лабораторії «Робототехніки». Зважаючи на зацікавлення серед студентів та великий запит на фахівців у сфері робототехніки від компаній, команда вирішила відкрити нову спеціалізацію.

«До нас постійно звертаються різні організації, IT-компанії з запитом допомогти у тому чи іншому проєкті. На жаль, фахівців критично бракує. Вміння робити комп'ютерно-інженерні та робототехнічні розробки є ключем до технологічної незалежності і розвиненості держави. А це особливо важливо в часі війни, адже є потреба у розробці власних роботів, embedded-пристроїв, пристроїв подвійного та ужиткового призначення, які допоможуть Україні вистояти, перемогти і відбудуватися», – наголошує Олег Фаренюк.

Фахівці у сфері робототехніки є важливими також у процесі реабілітації людей з інвалідністю, поранених та їхньої інтеграції у повсякденне життя. Це є частиною візійного напрямку зцілення ран війни Стратегії розвитку Українського католицького університету 2030.

«Для виготовлення, до прикладу,

біонічних протезів потрібні фахівці з комп'ютерної інженерії. Адже зчитування сигналів з м'язів – це дуже складна комп'ютерно-інженерна задача. Потрібно знати, як виміряти сигнал, правильно його зчитати, зрозуміти і відтворити за допомогою невеликого комп'ютера, який розміщений у протезі, – це все вимагає ґрунтовної кваліфікації. Частину з цього ми вивчатимемо на курсах спеціалізації з робототехніки. Звісно, вироблення протезів – це мистецтво, до якого долучаються фахівці з різних сфер, зокрема медичної. Але навіть адаптація протеза під людину вимагає спеціаліста, який орієнтується у робототехніці», – каже координатор програми.

Для забезпечення практичної складової навчання в УКУ діє лабораторія «Робототехніки». Також у 2024 році розпочала свою діяльність «Оптична лабораторія». Під час навчання студенти зможуть пройти практику у провідних українських та міжнародних компаніях у цій галузі.

«Ми вже співпрацюємо з багатьма компаніями, які беруть тих студентів, які мають навички робототехніки до себе на роботу. Вони зацікавлені у співпраці з УКУ, спільних дослідженнях. Такі компанії як Intellias та Infineon будуть мати окремі курси у межах спеціалізації. З

деякими провідними компаніями ще обговорюємо формат співпраці», – додає Олег Фаренюк.

Випускники спеціалізації «Робототехніка» після 4 років в УКУ навчання отримають дипломи державного зразка та зможуть продовжити навчання на магістратурі.

15 червня, у суботу запрошуємо батьків та абітурієнтів на зустріч з командою факультету, де поговоримо про можливість та умови вступу на спеціалізацію.

Реєстрація:

Освітнім партнером програми є Національний університет «Києво-Могилянська академія». Індустрійними партнерами є Infenion, Renesas, Adva Soft, Eleks, SoftServe, Intellias.

Додамо, що у 2015 році в Українському католицькому університеті відкрили бакалаврську програму з комп'ютерних наук, на базі якої через рік відбулася інаугурація Факультету прикладних наук УКУ. За цей час факультету вдалося відкрити ще одну бакалаврську програму з IT та бізнес-аналітики, магістерську програму з наук про дані, докторську програму з інтелектуальних систем, а також мережу сертифікатних програм з DataX (інженерія даних та аналітика даних).

Citrus Plaza MARKET

Ukrainian FOOD & CATERING

Monday - Saturday 9 AM - 10 PM
Sunday 10 AM - 10 PM

6240 San Juan Ave., Citrus Heights, CA 95610
Phone: (916) 725-5445
citrusplazacafe@gmail.com
facebook.com/citrusplazacatering/

[Як не втратити демократію] початок на стор.1

стрілів у відповідь з боку українських військ. 10 травня окупанти розпочали потужний обстріл прикордонних територій Харківщини. 12 травня російські фашисти захоплюють 6 сіл в районі Липців та Вовчанська. 15 травня Міністерство Оборони України підтвердило, що російські окупаційні війська зайшли до Вовчанська. Не можна стверджувати, що росіяни захопили місто Вовчанськ, правильніше буде сказати, що вони захопили територію міста. Адже місто – це не лише назва, це і інфраструктура, і у першу чергу – люди. Перед повномасштабним російським вторгненням у Вовчанську мешкало понад 18,127 людей. 24 лютого 2022 року російські війська окупували місто, 13 вересня того ж року Вовчанськ був звільнений українськими військами внаслідок блискавичної Харківської операції. На 2023 рік в місті було зареєстровано вже лише 3,536 жителів. А тепер за неточними підрахунками після організованої евакуації на території міста лишилося менше 100 чоловік. Тобто російський сценарій «санітарної зони» не передбачає наявності українців на українській землі. В які руїни перетворені колись повноцінні, а нині захоплені окупантами українські міста Соледар, Бахмут, Авдіївка, можна побачити хіба що з космосу. Тож правильніше казати, не про міста і села захоплені окупантами, а про території цих сіл і міст, а насправді-фактично безлюдні і зруйновані квадратні метри.

Тим не менш, актуальним є питання попередньої наявності фортифікаційних споруд на наново окупованих землях, а вірніше, неналежної їхньої підготовки. І це вже не міфічна «стіна Яценюка», яка була проанонсована, і чи то незграбно, неякісно і неналежно утворена, чи то банально розкрадена ще на етапі виділення коштів у відносно спокійніші часи. Тепер йде мова про ситуацію, коли черговий сплеск активності ворога

можна і треба було прогнозувати наперед. Кому можна поставити питання, чому ж будівництво фортифікаційних споруд не централізовано по всій лінії фронту та кордонів з росією та її союзницею білоруссю, а значною мірою віддано місцевим адміністраціям? Тобто, захист України не контролюється з єдиного центру прийняття рішень, а залежить від сумлінності і рівня компетенції та наявності ресурсної бази окремих регіональних влад.

І, тут нам доведеться згадати про непросту ситуацію з владною вертикаллю в країні, і можливістю контролю збоку громадян власної влади, а вірніше – з відсутністю системи контролю з боку українців своєї влади.

Для української влади є болісними згадки про те, що 5-річний термін правління Президента вже вичерпався. В інтерв'ю агенції Reuters відповідаючи на запитання журналіста, як, на його думку, він впорався зі своєю роботою за п'ять років на посаді, Зеленський відповів, що його п'ять років президентства ще не закінчилися, «через воєнний стан вони продовжуються».

Натомість Конституція України не передбачає продовження повноважень Президента «через воєнний стан». В Конституції є чіткі положення про те, що повноваження Верховної Ради України продовжуються через воєний стан. Стаття 83 стверджує «У разі закінчення строку повноважень Верховної Ради України під час дії воєнного чи надзвичайного стану її повноваження продовжуються до дня першого засідання першої сесії Верховної Ради України, обраної після скасування воєнного чи надзвичайного стану.» Стаття 77 стверджує, що якщо воєнного стану не було, то вибори Верховної Ради мали відбутися ще у жовтні минулого, 2023 року: «Чергові вибори до Верховної Ради України відбуваються в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень Верховної Ради України.»

Наявність довготривалого воєнно-

го стану приводить до парадоксальної ситуації: депутати Верховної Ради свідомо або несвідомо зацікавлені у максимальному його продовженні, адже це автоматично означає конституційне продовження їхніх повноважень, включно з зарплатами і пільгами весь цей час. Теоретично це може тривати навіть не роками, а десятиліттями, і все це – згідно Конституції України, бо іншої норми про можливість проведення виборів депутатів Верховної Ради під час дії воєнного стану не передбачено.

У випадку з виборами Президента України ситуація абсолютно протилежна. В Конституції України немає жодних згадок про іншу систему виборів під час дії воєнного стану. Навпаки, чітко регламентовано, що вибори Президента України мають відбуватися завжди і незалежно від обставин. Стаття 103 звучить однозначно «Чергові вибори Президента України проводяться в останню неділю березня п'ятого року повноважень Президента України.»

Для багатьох журналістів і експертів, які не читали Конституцію чомусь була важлива дата 20 травня, коли буцімто спливав арифметично 5-річний термін Зеленського. Натомість Конституція чітко регламентує, що вибори мали відбутися ще 31 березня цього року.

Спроба представників влади аргументувати відсутність виборів тим, що вони їх не оголосили згідно «Закону про правовий режим воєнного стану» виявляються юридично безграмотними. Бо Конституція має пріоритет, і якщо інші закони не відповідають Конституції, то саме вони мають бути змінені, а Конституція є законом прямої дії, тобто потребує безпосереднього запровадження. Стаття 8: «Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії.»

Російська пропаганда хапається

за цю внутрішню проблему України і починає роздмухувати питання на чейому «нелегітимності Зеленського» від 20 травня, що насправді не відповідає дійсності. Президент продовжує бути легітимним. В дію вступає інша стаття Конституції, а саме 108: «Президент України виконує свої повноваження до вступу на пост новообраного Президента України.»

З формальної точки зору Конституцію порушив не Президент, а Верховна Рада і ЦВК. Саме вони повинні були оголосити вибори і, забезпечити їхнє проведення, та не зробили цього. В Україні відтепер парадоксальна ситуація: вибори Президента можуть не відбуватися роками і десятиліттями, Президент лишатиметься легітимним. І це не залежатиме ніяк від воєнного стану.

Півтора року тому я висловив припущення, що війна в тій чи іншій фазі триватиме до фізичної смерті путіна. Середньозважений прогноз його життя – до 85 років, тобто ще 14 років. Україна вже відмовилася від багатьох демократичних процедур: це і вибори Верховної Ради (згідно Конституції), і вибори Президента (всупереч Конституції). В цьому ж переліку є і заборона виїзду чоловікам закордон, що насправді не допомагає наповненню української армії, а насправді б'є і по армії, а ще і по економіці, освіті, демографії і, демократії. Якщо спробувати спрогнозувати ще 14 років без демократичних процедур, то виникатиме питання не лише відповідальності (безвідповідальності) за фортифікаційні споруди в Харківській області. «Український проект» століттями був крутішим за «російський проект». Український проект був завжди демократичнішим і прогресивнішим. Для України втрата демократичних світоглядних цінностей в основі побудови української державності може мати катастрофічні наслідки, адже саме ціннісно українці переважали над фашистською росією. Нам варто розпочинати внутрішню українську дискусію, як не втратити демократію.

**REGULAR
SHARE CERTIFICATE &
IRA SHARE CERTIFICATE
SPECIALS**

See short-term results!
5 MONTHS
5.00%^{APY*}

A rewarding option!
THREE YEARS
4.00%^{APY*}

**Earn more on your savings with a
HIGH-YIELD
CERTIFICATE!**

Visit Us at ukrainianfcu.org
or at one of our **14 branch locations**.

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ПРОПОНУЄМО ВСІ ВИДИ ПОСЛУГ!

- Чекові рахунки
- Ощадні рахунки
- Сертифікати
- Позики

- Кредити на Нерухомість
- Платіжні Картки VISA®
- Онлайн і мобільний банкінг

ЗАПРОШУЄМО ДО НАШИХ ВІДДІЛЕНЬ!

Citrus Heights, CA
7084 Auburn Blvd.
Citrus Heights, CA 95621
916-721-1188

Rancho Cordova, CA
11088 Olson Dr.
Rancho Cordova, CA 95670
916-894-0822

*APY is Annual Percentage Yield. Rates effective 2/22/24. Minimum deposit \$500. Rates may change. No rate adjustment on prior deposit accounts. Penalty to withdraw the money (principal) you deposited into your Share Certificate before it reaches the maturity date; you may withdraw the dividend earned at any time w/o penalties. APY will remain in effect for the term of the Share Certificate. Dividends compounded & credited quarterly. Fees may reduce earnings. Applies only to IRA share certificate accounts: New IRA contributions only & up to \$7,500 for 2023. Promotional rates are not for other IRA funds, like rollovers or transfers. IRA Share Certificates are subject to IRS contribution limits. Additional deposits are not allowed into the same account. UFCU doesn't offer tax advice; consult a professional tax advisor for IRA contribution limits & deductions. Penalties apply for early withdrawal. **Note:** Other rates & terms are available. UFCU reserves the right to terminate these offers at any time without any further notice. Membership subject to eligibility. Insured by NCUA.

benefitexperts
BENEFITS, INSURANCE, AND HR

**CREATE A CLEAR VIEW
FOR YOUR BUSINESS**

**Benefit Experts is a full service, independent insurance agency
with broad market access and unparalleled service. Benefit Experts
is your one stop shop for all of your businesses insurance needs.**

SERVICES:
Group Health Insurance
HR Services, 401k
Workers Compensation
General Liability and much more
(see website full list of services)

CONTACT US TODAY:
Serge Barbir CEO
TOLL FREE 800.495.4172
P. 650.251.4228
Sbarbir@benefitexperts.com
www.benefitexperts.com

**Voted best of Palo Alto
6 years running**

«СИДИШ І СЛУХАЄШ, ЯК МОЛОДИЙ ХЛОПЕЦЬ ПОМИРАЄ»

Парамедикиня медичного батальйону «Госпітальєри» про жорстокі реалії війни

Сніжана Гусаревич

У цивільному житті Анастасія Хлібник – фотографиня та журналістка. Від 2023 року Анастасія із позивним «Мама» їздить на фронт як парамедикиня добровольчого медичного батальйону «Госпітальєри», який займається медичною евакуацією військових у гарячих точках на лінії фронту.

Анастасія розповіла Громаді, як саме її життя змінилося після 24 лютого 2022 року, і як можливо поєднувати своє цивільне життя з «Госпітальєрами». Далі – її монолог.

Своя дівчина з фотоапаратом

У жовтні 2020 року я вирішила створити фотопроєкт про добровольців. На той час про війну на Сході вже майже не говорили. І так, як з початком війни 2014 року моє коло було сформовано з добровольців, то на участь у проєкті зголосились люди з Азову, Правого Сектору, Айдару, УДА. Крім цих підрозділів мені цікаво було висвітлити добровольчий батальйон «Госпітальєрів». Тоді ходили легенди про те, що госпітальєридесь позаду стоять, що їх знецінювали дуже сильно. Мені було важливо розповісти про їх роботу та показати обличчя тих, хто рятує життя інших. І таким чином я вперше потрапила до села Водяне, зараз цього населеного пункту немає. Тоді це була відома госпітальєрська позиція, там була стіна з написом «Війна стирає зайве, залишає лиш головне». Там я вперше почула, як стріляють поряд. Неподалік цього села були вітряки, а за ними росіяни. І я запропонувала сфотографувати усіх госпів (госпітальєрів) поруч з цими вітряками. Я починаю їх фотографувати, екіпаж й відходжу поступово, а мені кричать: «Стій, там заміновано!». Мене це не налякало, навпаки, я почувала себе серед своїх і стала «їх дівчинкою з фотоапаратом». І вже у вересні 2023 року, я поїхала на свою першу ротацию на Донеччину.

Реалії війни

«Госпітальєри» в переважній більшості – це люди без медичної освіти. Ми не працюємо з полеглими. Це відповідальність лікаря, який там є. Але у тебе потік поранених, усю ніч працюєш і тут привозять полеглого. Лікар має оглянути тіло і покласти у мішок. І звісно, що допомагаєш лікарям вирівнювати тіло, якщо воно скручене. Важливо записати ім'я та прізвище, де загинув, контакти побратимів. Працювати з полеглими мені не складно. Найскладніше бу-

ло на другій ротатії. У нас на стабілізаційному пункті є рації, по яких ми слухаємо що відбувається навколо. Якщо росіяни йдуть швидко на нас, то є план швидкої евакуації стабілізаційного пункту. Це було нічне чергування. Коли є хвилина на відпочинок, то ти лягаєш відпочивати. Я прилягла, але заснути не змогла. По рації було чути, як наші хлопці з розвідки потрапили під обстріл. Хлопець, у якого була рація, все коментував. Він розповідав, як один за одним вони гинули. Далі він просив, щоб за ним прийшли на допомогу. Мене тоді жорстко морально підкосило. Бо коли ти працюєш з пораненим, то виконуєш певну дію. А тут ти нічого не можеш зробити. Сидиш і слухаєш, як молодий хлопець помирає. Він помер. Потім за ними ви-

їхала одна група, яку накрили. І вже друга група, яку вони вивезли майже всіх. Їх привезли до нас вже полеглими. І це було дуже складно.

Якось привезли полеглого, який закінчив життя самогубством. Це була моя остання ротация після Нового року. Я запитала у лікарів чи часто таке відбувається. Вони сказали, що особливо до свят дуже багато подібних випадків. І це наша відповідальність, як суспільства. Ми не допрацювали. Ця куля мала летіти в інший бік. Лікарі сказали, що в переважній більшості це втрата шлюбів, жінок, уваги та подальшої мотивації. Коли я повернулась додому, то я придумала проєкт, який би зміг зрушити на війні питання самотності. Я сфотографувала дівчат ню і надсилала хлопцям. І виникла ідея, зробити

певний «Тіндер» для військових, де б були функції як для спілкування, так і просто для споглядання за естетичними ню фотографіями. Моя знайома айтішниця вже працює над цим додатком.

Я дуже багато виїжджала на комунікації, особливо з бійцями. Я розумію, що наскільки їм потрібна банальна усмішка. Був смішний випадок. Привезли пораненого, а у нього пов'язка на оці. І поки записую його дані, міряю тиск, розмовляю з ним. Кажу йому, що у нас збігаються дні народження. Він відповідає: «То може ще й 96 року народження?». Я кажу, що ні, 89 року. Так він цю пов'язку аж підняв. Всі лікарі почали сміятися. Поранені усі спрагли до комунікації, навіть у важкому стані. Наприклад, десять днів хлопців не могли забрати з позицій. Він весь в крові. Я зрізаю шкарпетки, а він мені каже, що йому соромно, бо в нього шкарпетки не поміняні. Насправді в тій роботі, що виконую я, багато материнства. Крім того, що ти з лікарем робиш медичні маніпуляції пораненому, це ще й про вміння слухати, вдягнути сухі шкарпетки.

Якби не війна...

На стабілізаційному пункті є люди, які не знаходяться там фізично. Наприклад, наречена нашого хірурга з якою він постійно на зв'язку, і ми усі її знаємо онлайн. Або мої дівчатка, яким я щодня читаю книжки онлайн. І вони знають усіх з мого екіпажу. Був випадок, коли я була на евакуації. Це коли ти сидиш в хаті й чекаєш поки стабілізують пораненого для подальшого транспортування його до лікарні. Я сиділа читала дітям книжку онлайн, і тут летить іранський дрон-камікадзе з боку ворога. У наших є чітка позиція його збити, щоб він не полетів далі на Дніпро. Командир мені кричить: «Настя в підвал!». І я з телефоном біжу в укриття, а діти все це чують. Потім я багато аналізувала чи потрібно мені було покласти слухавку, але дійшла висновку, що так би вони злякались більше.

Моя родина – це найбільша підтримка. Моя молодша донька дала мені позивний Мама. А потім ще моя мама і вона купили мені форму. Я реалізуюсь в материнстві, і для мене цінно бути мамою. До доньок я приїжджаю раз на три місяці, а також забираю їх до Львова на канікули. Я звикла до стану, коли діти в безпеці за кордоном. Якби не війна, мої діти були б поруч зі мною.

Liudmyla Kinal, DDS

kinaldds@gmail.com

(760) 536-3094

ПОВНИЙ СПЕКТР СТОМАТОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВКЛЮЧАЮЧИ:

- КОРОНКИ
- ПЛОМБИ
- ПРОТЕЗУВАННЯ
- ПЛОМБУВАННЯ КАНАЛІВ
- ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВА ХІРУРГІЯ
- ІМПЛАНТИ
- ЕСТЕТИЧНА СТОМАТОЛОГІЯ
- ДИТЯЧА СТОМАТОЛОГІЯ

Kinal Dental

5519 Mission Road, Suite A
Bonsall, CA 92003

ДЛЯ ДІТЕЙ

Рак-неборак і його вірна жінка

(українська народна казка)

Ілюстрації – О.Кірієнко

Давно це було, ще тоді, коли раки вміли свистіти. Жили на світі дід та баба, і було в них три доньки – одна краща від іншої.

Якось та жінка й каже до найстаршої:

– Візьми, доню, відро та принеси води.

Дочка взяла відро, зачерпнула з кринички воду і хотіла вже йти, аж тут з кринички – рак-неборак, хап її за відро та й не пускає.

Дівчина в крик:

– Пустите мене, раче-небораче!

– Як підеш за мене, то пушу.

– Ніколи у світі я не буду жінкою клишоногого рака. – відказала дівчина.

Рак-неборак недовго думав та й потяг її у воду!

А мати чекає-чекає – нема. Кличе вона середульшу дочку:

– Бери, доню, друге відро та принеси води, бо вже й обід треба варити.

Пішла середуша.

Зачерпнула водички, але не встигла витягти, бо знову рак-неборак – хап за відро та й не пускає.

– Пустите мене, раче-небораче, бо мати буде

сваритися. Обід треба варити.

– Як підеш за мене, то пушу – каже рак-неборак.

– Ні, я вийду за вродливого парубка, а не за якогось кривоногого рака.

Рак-неборак і її – сіп! Дівчина й впала у криницю.

А мати вже й розсердилася:

– Та що вони там, поснули?

А найменша каже:

– Не сердьтеся, мамо, я принесу водички.

– Іди, – каже мати, – але не сиди там довго.

Пішла найменша до

криниці, зачерпнула води. Коли рак-неборак схопив її за відро і не відпускає.

– Ти що, сказився? – закричала дівчина. – Ану пусти, немає в мене часу тут сидіти!

– Як вийдеш за мене – пушу, а як ні – то ні, – відповідає рак-неборак.

– За тебе? А чи будеш ти мене вірно любити?

– Буду, дівчино!

– Добре. Я вийду за тебе, тільки віддай мені сестер.

– Добре, – відповів рак-неборак. – Коли прийти тебе сватати?

– У неділю.

Злагодимося і будемо

чекати.

Забрала дівчина своїх сестер і пішла додому.

Настала неділя. На вулиці зібралися люди, бо хотіли подивитися, як рак-неборак буде танцювати. Бо ще не було такого! Чекають, чекають, а жениха нема. Почали сміятися:

– У рака-неборака криві ноги. А ще він задкує, тож мабуть пішов не в той бік.

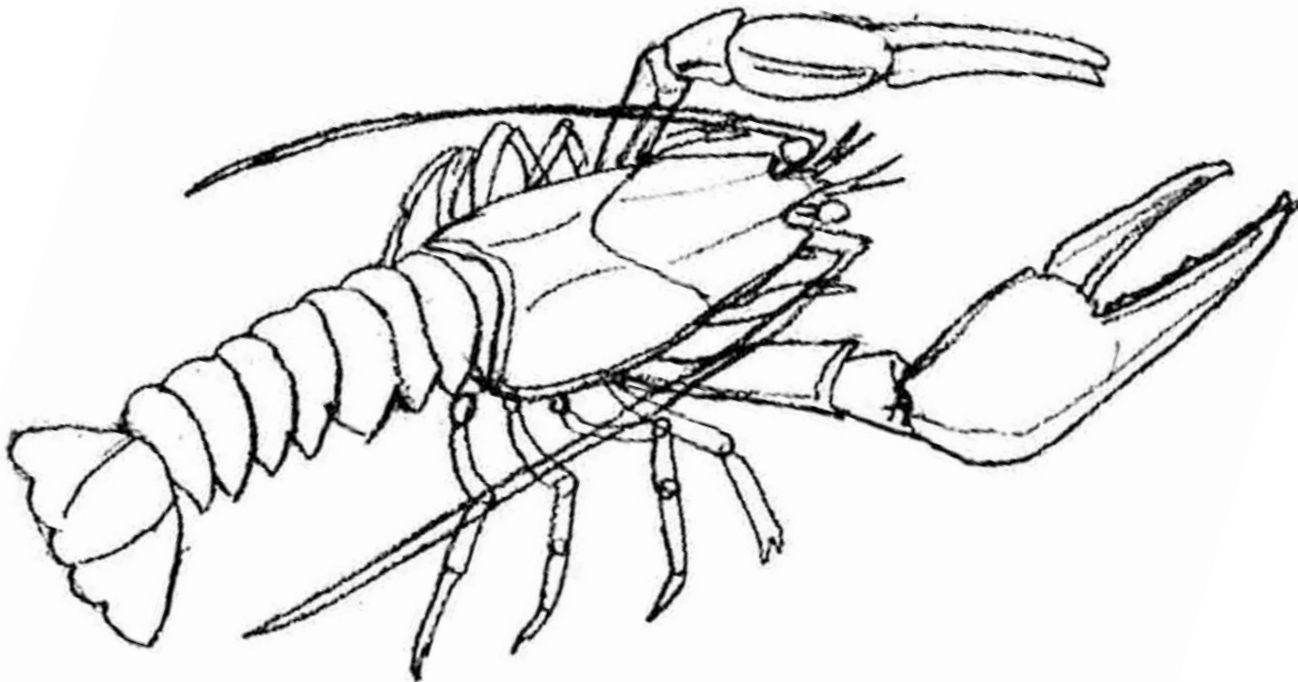
Але раптом земля задудніла і з'явилися легіні на конях. Попереду на білих коні їхав парубок – гарний, у завітчаному капелюсі. Він розмахував топірцем, що блищав діамантами.

Усі аж зацікавилися. А наймолодша дочка така була втішена, коли той парубок скочив із коня, підійшов до неї та взяв її за руку.

Увійшли всі в хату та й посідали за столи. Як засватали найменшу дочку – почали танцювати, співати і танцювати. А потому молодий і каже нареченій:

– Я маю бути раком іще один рік і три місяці. Чи будеш ти мене чекати так довго?

– Так, буду чекати, – відповіла молода.

ВАЖЛИВІ ЗМІНИ В БІБЛІОТЕЧНОМУ СВІТІ

Оксана Микитин

Бібліотека Українського католицького університету (далі — Бібліотека УКУ) — єдина в Україні, яка в опрацюванні книг використовує класифікацію Бібліотеки Конгресу Сполучених Штатів Америки. 2023 року ми звернулися до адміністрації Бібліотеки Конгресу з пропозицією переглянути класифікацію книг з історії України. Запит отримав позитивну відповідь, і робота над новим діапазоном класифікаційних номерів, які окреслюють історичну хронологію змін України, розпочалася одразу. Вважаємо це своєрідною революцією в бібліотечному світі.

Ми — Бібліотека Українського католицького університету.

Історія становлення й розвитку Бібліотеки Українського католицького університету нерозривно пов'язана із заснуванням Львівської богословської академії, яку створив у 1928–1929 роках митрополит Андрей Шептицький. Тогочасну книгозбірню сформували із подарованих ним книг.

Після приходу в Галичину більшовицьких військ у кінці вересня 1939 року академію закрили, а викладачів та студентів репресували. Згодом до радянських репресій додалися і репресії німецької окупаційної влади. Тож на початку 90-х років, після відкриття Університету, фонд бібліотеки довелося формувати заново.

Свої перші кроки бібліотека розпочинає з того, що у 1995 р. відбувається процес впорядкування подарованих книг із книгозбірні Українського католицького університету та Папського біблійного інституту з Рима, о. Івана Кота з Бельгії, о. Івана Музички з Рима, від добродійної організації «Церква в потребі» з Німеччини. Фонди Бібліотеки УКУ зростали в цей час переважно зусиллями діаспори, переходячи із приватних колекцій книг. Отож володіємо зараз унікальними колекціями видань, які на теренах України наявні в одному примірнику. Детальніше про історію формування та розвитку богословської колекції Бібліотеки УКУ можна ознайомитись у статті, опублікованій в одному з провідних наукових видавництв світу **“Brill”**.

Із розвитком Університету розвивалась бібліотека, і сьогодні книжковий фонд сягає понад **180** тисяч примірників книг та більше ніж **2,5** тисяч найменувань періодичних видань — журналів і газет. Нові й нові видання безперервно поповнюють та оновлюють цей перелік.

Для швидкого й зручного обслуговування читачів упродовж 2001–2017 рр. Бібліотека УКУ використовувала автоматизовану бібліотечну інформаційну систему “MARC-SQL”. Від 2017 р. і до цього часу ефективно використовує **АБІС “KoHa”**. Каталогізація книг та облік читачів відбувається в KoHa, що дає змогу максимально автоматизувати робочі процеси, а також надавати читачам вичерпну інформацію через електронний каталог та його пошукові інструменти. Наші читачі можуть ознайомитись у режимі онлайн із фондом бібліотеки, створити список бажаних до читання книг і навіть впливати на формування фондів, створюючи запити на книжки, які Бібліотека, зваживши на об'єктивні чинники, придбає і вже незабаром запропонує в користування своїм читачам.

Обравши концепцію **дружньої до читачок і читачів бібліотеки**, університетська бібліотека 80% фонду розмістила у відкритому просторі читальних залів. Решта ж 20% — це видання, які складають дослідницькі книгозбірні і Фонд стародруків та спеціальних колекцій.

У Бібліотеці УКУ книги розміщені за винайденою наприкінці XIX ст. **Класифікацією Бібліотеки Конгресу США**, яка пройшла чимало трансформацій. Саме таку бібліотечну систему для опрацювання та систематизації матеріалів (книг, періодичних видань) використовують відомі світові бібліотеки: **Бібліотека Торонтського університету, Бібліотека Гарвардського Університету,**

Бібліотека Варшавського університету, Бібліотека Єльського університету та інші.

Бібліотека УКУ — єдина в Україні бібліотека, яка впровадила цю класифікацію. Вона особлива тим, що у класифікаційному шифрі (call number) вказано галузь, авторський знак, рік видання, том, частину книги. Ця система дає змогу читачам легко й самостійно знаходити необхідні книжки у читальних залах. Перевагою цієї класифікації є детальна структуризація всіх дисциплін та вичерпний поділ кожної зокрема. У роботі із систематизації матеріалів бібліотекарі використовують OCLC (Online Computer Library Center), що забезпечує доступ до міжнародної бібліографічної, реферативної та повнотекстової інформації. Детальніше про принцип та схему розміщення книг у читальних залах можна прочитати на **сайті Бібліотеки УКУ**. Із загальною схемою класифікації можна ознайомитись на офіційному сайті Бібліотеки Конгресу США (**Library of Congress Classification Outline**).

Зміни до LCC — класифікаційних шифрів з історії України (DK5001-DK5995).

У 2023 р. ми ініціювали процес внесення важливих змін у класифікацію книг з історії України та долучилися до їх реалізації. Такий крок став своєрідною революцією у бібліотечному світі. Початок важливій справі поклав лист-звернення Оксани Микитин, директорки бібліотеки. Це було аргументоване застереження, яке відобразило думку всієї команди Бібліотеки УКУ і стосувалося двох квазіутворень у класифікаційній схемі, безпосередньо пов'язаних з Україною, зокрема її історією. Йшлося про “Донецьку народну республіку” та “Луганську народну республіку” як начебто про адміністративні одиниці України. Відповідно до **Конституції України (ст. 132-133)** Донецька та Луганська області є частиною території України, а так званих “ДНР” та “ЛНР” не існує, це нелегітимні самопроголошені республіки, не визнані у цивілізованому демократичному світі.

Ще одне застереження стосувалося шифру в розділі історії “Конфлікт в Україні, 2014 рік —”. Ми наполягли на тому, що цей невідповідний термін поширився, очевидно, не без впливу російської пропаганди в умовах гібридної інформаційної війни. Поняття **конфлікт** не відображає низки важливих історичних подій, як-от: Революція Гідності, анексія Криму та відкриту агресію, яка має свою назву — російсько-українська війна (не конфлікт!) і яка триває до сьогодні.

З 24 лютого 2022 року Указом Президента в Україні офіційно введено воєнний стан (<https://www.president.gov.ua/documents/642022-41397>).

На запит ми отримали позитивну відповідь, і робота над новим діапазоном класифікаційних номерів, які окреслюють справедливую історичну хронологію змін України, одразу розпочалася. На базі Бібліотеки Конгресу було зібрано команду фахівців, які розпочали ґрунтовну

роботу над аналізом, переглядом і внесенням усіх нами пропонованих змін. До робочої групи ввійшли **Хейді Бертоуд** (фахівчиня з каталогізації (Policy, Training, and Cooperative Programs Division (PTCP)), **Юрій Добчанський** (бібліотекар Відділу Центрально-Східної Європи (Відділ германських та слов'янських мов (G&S))), **Христя Коритник Дюлені** (завідувачка Відділу германських та слов'янських мов (G&S)).

Основні напрацювання робочої групи були представлені на вебінарі для бібліотекарів-славистів, який відбувся 18.07.2023 р. під назвою **“A revised classification for Ukraine: Update on current work at the Library of Congress”**. Під час вебінару доповідачі розповіли, що оновлення шифрів відбувалися періодично, за хронологією розробки відповідного шифру **DK**, і останні зміни, які стосуються історії України, відбулися ще у 2001 р.

Під час вебінару було анонсовано про перенесення історії України в окремі ланцюжки (**DK5001-DK5995**) від блоку шифрів історії Росії та пострадянських країн, а також про детальну розробку окремих історичних періодів, зокрема **20-21 ст.** За основу було взято зразок Польщі.

Важливі зміни, які відбулись:

- **1917–1921.** Період незалежності розширено (завдяки Українському католицькому університету, бібліотеці — 40 номерів класифікації зарезервовано).
- Заповнено наявний відкритий проміжок з **1991 року по 2014 рік**.
- Створено новий період для **2014 року**.
- Створено нові класифікаційні номери для російсько-української війни (не КОНФЛКТУ).
- Розширено локальну класифікацію для українських міст із новими діапазонами для **Харкова, Львова та Одеси**, а також додано окремі номери для десятка інших міст.
- Вилучено назви, що мали виразне імперське забарвлення використовувалися різними імперіями, та замінено їх на українські, історично обґрунтовані, відповідники.
- Кожен підрозділ історії **20-го і 21-го століть** тепер має конкретні підпункти: **Джерела і документи; Історіографія; Загальні праці; Соціальне життя і звичаї. Цивілізація. Інтелектуальне життя; Політична історія. Політика і влада.**

1945–1991
Додано:
Український рух опору, включно з радянськими дисидентами. Основні твори по групах, А–З. 1991–2014

Додано:
Політична історія. Політика і влада; Основні праці; Помаранчева революція; Дипломатична історія. Міжнародні зв'язки

2014–
Додано:
Новий період для **2014 року — російсько-українська війна.**

Створено нові класифікаційні номери для російсько-української війни, на основі класифікації Другої світової війни (**D731-D838**) та Громадянської війни в Іспанії (**DP269**).

Для порівняння нижче наводимо попередні LCC-шифри для історії України та зміни, які відбулись.

Нові LCC-шифри для історії України.

Також одразу було погоджено зміни у рубриці права та виокремлено (перейменовано) квазідержавні утворення під російським спонсорством.

Робота над усіма змінами є дуже кропіткою і відповідальною, потребує ретельного підходу, а також дослідницького аналізу багатьох джерел. Ми дуже вдячні адміністрації та команді Бібліотеки Конгресу США за відкритість, професійність, розуміння та добру співпрацю.

Нові класифікаційні шифри затверджені Бібліотекою Конгресу США та створені у ClassWeb. Зміни вступили в дію наприкінці листопада 2023 року, і їх уже використовують закордонні бібліотеки, опрацьовуючи нові надходження. У Бібліотеці УКУ бібліотекарі поступово оновлюють шифри у читальних залах та дослідницькому сховищі. Цей процес тривалий, але сам результат вартий усієї трудовитрати та залученості.

Нещодавно минуло два роки від початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну. Український народ відважно бореться за свою землю, історію, мову, культуру, за свою свободу. Про все, що відбувається в Україні, говорять по телебаченню, пишуть відомі популярні газети і журнали в цілому світі. Також публікують наукові статті, здійснюють дослідження, видають книги. Дуже важливо, щоб уся інформація, що стосується історії України, її адміністративного устрою була висвітлена коректно, тим паче на ресурсі, який провідні бібліотеки світу використовують для опрацювання книг і яким для пошуку різного типу матеріалів користується дуже широка та різна аудиторія.

Відповідно до всіх змін у класифікації, книги з історії України будуть належно представлені на полицях провідних бібліотек і підсилуватимуть для читачів-іноземців розуміння України як незалежної, суверенної держави, а не частини поняття “пострадянський простір”.

Цей запит дав поштовх для перегляду та змін класифікаційних шифрів, пов'язаних із історією Центральної, Східної та Північної Європи, а також історії Азії та Близького Сходу. Відділ германських і слов'янських країн та Відділ політики, тренінгів і програм співробітництва працюватимуть разом для досягнення низки цілей. Зокрема у довгостроковій перспективі є створення реформованої класифікації для історії Білорусі (в **DK2001-DK2995**) та Молдови (в **DK3001-DK3995**), перенесення рубрик із історії Литви, Латвії та Естонії з **DK** (Історія Росії. Пострадянські країни) до **DL** (Історія країн Північної Європи), а також перенести класифікацію історії Азії та Близького Сходу.

Коректне розміщення книг на полицях провідних бібліотек світу сприятиме кращому розумінню історії тих регіонів, із якими західний читач менше знайомий, та й світу загалом.

Наше спілкування з робочою групою Бібліотеки Конгресу США триває досі, оскільки відкритим залишається питання історії Київської Русі, яка поки що представлена ще у ланцюжку історії Росії. Перенести класифікацію Київської Русі з рубрики “Історія Росії” (**DK**) до рубрики “Історія Центрально-Східної Європи” (**DJK**) (як частина початкового плану SEESHAC 1974 р.) є у наступних планах робочої групи проєкту.

У світі зростає зацікавлення історією та культурою України, тож для нас дуже важливо, аби люди пізнавали нашу країну справжньою, а не “під соусом” багатотисячної російської імперської пропаганди. У довгостроковій перспективі маємо плани на внесення пропозицій для наступних класифікаційних змін — у сфері мистецтва та літератури, також у рубриці “Православні Церкви”, зокрема “Українська Православна Церква”.

ЩО ЗАРАЗ НА МІСЦІ КАХОВСЬКОГО ВОДОСХОВИЩА?

До річниці злочинного підриву греблі Каховської ГЕС

Богдана Садомська

В ніч на 6 червня минулого року російські окупаційні війська підірвали греблю Каховської ГЕС, яку контролювали з початку повномасштабного вторгнення. Восени Укргідроенерго підписало меморандум про співпрацю з Aesop Construction Global Services Inc. щодо будівництва гідроелектростанцій в Україні, зокрема йшлося і про Каховську ГЕС. Однак, Конфедерація роботодавців України, провівши дослідження наявності в Україні кваліфікованих кадрів, необхідних для будівництва дамби, ГЕС та облаштування водосховища, заявила, що їхній дефіцит становитиме від 6% до 45%.

Дамбу можуть й не відновлювати, якщо вдасться розв'язати низку проблем, серед яких: покриття дефіциту води в Херсонській, Запорізькій та Дніпропетровській областях; забезпечення водою ставків охолоджувачів Запорізької АЕС та забезпечення річкового судноплавства Дніпром (зараз глибина на місці Каховського водосховища знизилась приблизно на 14 метрів).

Чим теракт на Каховській ГЕС обернувся для екології та чи потрібно все ж відновлювати дамбу – про це Громада поспілкувалась з екологом Вадимом Манюком.

Яких наслідків підриву дамби зазнали флора та фауна?

Різні джерела містять суперечливі позиції. Цей випадок – незвичний і нетиповий. З одного боку зрозуміло, що це акт екоциду – термін вже став загальноживаним щодо трагедії. Коли зруйнували греблю, величезний потік води змив і затопив території нижче греблі. Вода раптово вийшла з ложа водосховища та акваторія, за винятком річища Дніпра, висохла. У перші години та дні гинула незліченна кількість мікроорганізмів, рослин, тварин.

З іншого боку, Каховське водосховище – одна з найгірших ідей радянської влади і одне з найгірших рішень в світі з погляду наслідків для довкілля. Збудувавши греблю, знищили багату екосистему, отримавши натомість низькопродуктивну систему, в якій застоювалася вода і майже не було природного різноманіття. Від цього треба було позбавлятися. Звісно, якби греблю демонтували поступово, сплановано, то обійшлося б фактично без втрат для біорізноманіття, яке сформувалося у водосховищі. Те угруповання організмів було абсолютно штучним, неприродним і, – порівняно з тим, яке утворилось зараз – малоцінним, але все ж по-своєму цікавим.

Були серед того біорізноманіття види, поширені лише на території Каховської ГЕС, які тепер зникли?

До існування Каховського водосховища на цій території було достатньо цікавих, рідкісних видів флори і фауни – плавневі види, які були пов'язані з Великим Лугом. Фактично всі вони знищені будівництвом ГЕС. Не повністю в природі, бо більшість з них поширені в усій долині Дніпра або в степовій зоні України, але всі їхні великі популяції зникли. Йдеться і про рослини, і про тварин. Наприклад, з водних рослин – це біле латаття, жовті глечики, рдесники; з лучних видів – орхідеї. Мова про сотні видів вищих квіткових рослин і про тисячі видів тварин різних груп. Втрачені місця для проживання видр, борсуків, водяних кутур. Втрачені місця гніздувань птахів. Ці види не загинули раптово, адже тоді затоплення було поступовим, але вони втратили домівки і не мали місць для подальшого існування.

Коли затоплення територій утворилось Каховське море, постала абсолютно штучна екосистема. Будь-яке щойно створене водосховище

– велика чаша з водою, в якій майже немає життя. З часом там поступово сформувалася екосистема, але без нових, рідкісних видів. Той набір, який був у Каховському водосховищі, зараз є, наприклад, в Кременчуцькому і Канівському.

Після знищення гідроелектростанції деякі види – наприклад, судак – емігрували в річище Дніпра і зараз почуваються навіть ліпше, ніж колись у водосховищі. Немає великих акваторій застійної води з синьо-зеленими водоростями. Нездаремно, місцеві одразу назвали Каховське море – Гнилим, Мертвим.

Тобто, ви все-таки прихильник тієї позиції, що руйнація дамби у довготривалій перспективі матиме позитивний вплив на екологію?

Не тільки в довгостроковій, але і зараз. Надалі – тим більше на краще.

А які були б ваші прогнози, що там буде далі?

Сценарії розвитку водосховища може бути декілька, залежно від дій суспільства. Зараз доля колишньої акваторії (тепер же частково акваторії, частково суходолу) повністю в руках людини. Вище за течією Дніпра зберігається каскад водосховищ – від ДніпроГЕСу і до Київського. Тобто, скільки води прийде в Великий Луг, в який сезон, з якою швидкістю він наповнюватиметься або осушуватиметься – залежить від людини, адже регулюється штучно.

Тому природний сценарій не розглядається, але можливий наближений до природного: люди управлятимуть спуском води в Дніпрі з імітацією природного режиму. Створюватимуть весняну потужну повінь, потрібну Великому Лугу. Не експериментуватимуть зі скидами води, які за кілька діб значно підіймають рівень води, адже це небезпечно для екосистеми Лугу, особливо у вразливі сезони року – під час нересту, гніздування, розмноження.

Все, що потрібно від людини, перше, забезпечити в Дніпрі режим, наближений до природного. По-друге, не втручатись в життя Великого Лугу. Дніпру треба дати вільну течію для утворення нових островів і кіс, на яких селитимуться птахи та звірі. За таких умов ми отримаємо еталонну екосистему планетарного масштабу (адже звільнилась площа у 200 тисяч гектарів), цікаву для досліджень. Триває унікальний експеримент. Треба лише залишити природу сам на сам з собою.

Це сценарій, який хотілося б реалізувати. Він має також раціональну складову, яка сподобалась би багатьом у світі – осередок плавнів став би потужним регулятором клімату на регіональному рівні, тобто своєрідним охолоджувачем. Температура над Великим Лугом поступово стала би м'якшою, лісові масиви і болота даватимуть ще більше кисню, консервуватимуть вуглець. Жодна інша система, як наприклад сільське господарство, цього не зробить.

Як зараз відбувається людський менеджмент? Він максимально наближений до природного чи ні?

Стосовно самого Лугу – спонтанно. Зараз інші пріоритети: війна, захист територій та порятунок гідроенергетики в Дніпровському каскаді електростанцій. Від гідрорежиму водосховища залежить успішність охорони цієї смуги від можливих провокацій або наступальних операцій росіян. Проте, для Великого Лугу це хороший режим – там зараз нормальні умови, які дозволяють

екосистемі максимально швидко відновлюватися.

Як бути з іншими дамбами по Дніпру?

Це стратегічне, дуже болюче для суспільства, питання, яке ми боїмося собі ставити і на яке боїмося відверто відповісти. Екологи, які давно і глибоко вивчають цю тему, розуміють, що на довгострокову перспективу все це варто поступово, продумано, згідно з проектами демонтувати. Зараз треба було б ці проекти розробляти, а не чекати поки дамби зруйнуються природним шляхом, бо експлуатаційний термін всіх водосховищ обмежений максимум сотнею років – наприклад, ДніпроГЕС уже на межі свого віку.

Тому потрібно шукати шляхи організації господарства без наявних зараз водосховищ. Звісно, воду треба запасати. Мають бути резервуари для її збереження, але вони можуть бути в рази меншими, де вода не випаровуватиметься і не просочуватиметься. Якщо ми хочемо, щоб Дніпро залишався річкою для наступних поколінь, наявні водосховища в перспективі треба демонтувати.

МИТРОПОЛИТ БОРИС ҐУДЗЯК ОТРИМАВ ПРЕСТИЖНУ НАГОРОДУ ELLIS ISLAND MEDAL OF HONOR

Митрополита Бориса Ґудзяка із тими, хто отримував нагороду у попередні роки – д-р Євген Голука та Леонард Мазур

18 травня відбулася щорічна церемонія вручення почесних медалей Ellis Island. Ця медаль є однією з найповажніших нагород Сполучених Штатів Америки та вручається американцям, які віддали служінню країні та народові. Нагородження відбувається на острові Еліс, який від 1892 до 1954 року функціонував як імміграційна служба федерального уряду США, через яку пройшло приблизно 20 мільйонів осіб.

Митрополит Борис Ґудзяк, архієпископ Філадельфійський Української Католицької Церкви, отримав цюгорічну нагороду. Лауреати представляли різні сектори, зокрема бізнес, медицину, військову службу, освіту, політику, засоби масової інформації та шоу-бізнес. Багато з цих лауреатів вклали неоціненний внесок у розвиток суспільства, який стимулює створення робочих місць, сприяє безпеці мільйонів осіб і зміцнює здоров'я та добробут суспільства.

Серед нагороджених – куратор TED Talks Кріс Андерсон; колишній голова Об'єднаного комітету начальників штабів генерал Джозеф Ф. Данфорд; президент університету Принстона Крістофер Л. Айсгрубер; акторка Вупі Голдберг; генеральний директор журналу Fortune Алан Мюррей; засновник Craigslist Крейг Ньюмарк; президент і генеральний директор Montefiore Medicine доктор Філіп Озуа; актриса Прісцилла Преслі; бізнесмен і філантроп Девід Рокфеллер молодший; засновник CNBC і MSNBC Том Роджерс.

Митрополит Борис був єдиним

релігійним лідером серед 88 нагороджених цього року. Кардинал Тімоті Долан, колишній лауреат нагороди, у своєму вітальному листі до учасників підкреслив «потужний голос Архієпископа Бориса, який говорить від імені стражденного народу України».

Протягом історії, яка почалася 1986 року, нагороду отримували представники української діаспори в США, зокрема єпископ-емерит Василь Лостен, д-р Євген Голука, Зеня Муха, Мирон Голуб'як, д-р Ігор Савчук та Леонард Мазур. Цього року українсько-американську спільноту представляли Посол Паула Добрянська та Архієпископ Борис Ґудзяк.

«Як член Дорадчого комітету «Ellis Island Medals of Honor», — зауважив д-р Євген Голука, — я переконаний, що вкрай важливо дбати, щоб американці українського походження, які роблять значний внесок, отримували визнання за межами нашої спільноти. Наша громада має багату історію участі в суспільному житті, і важливо, щоб наші досягнення були помічені та відзначені в масштабі всієї країни».

«Протягом десятиліть острів Еліс був місцем, що приймав мільйони іммігрантів. Ця нагорода відзначає спадщину іммігрантів, які приїхали до Америки та принесли плід своїм життям», — зазначив митрополит Борис. «Я вдячний за визнання для нашої громади у той час, коли Україна бореться за своє існування. Саме в контексті героїчної жертви українців і членів нашої Церкви я сприймаю отримання цієї нагороди».

КНИГИ ДЛЯ ДІТЕЙ БЕЗ ДИНИНСТВА

Про встановлення мобільних бібліотек для дітей в деокупованих селах Херсонщини

Анастасія Варару

Ідея створення подібної послуги для сільських дітлахів належить Тетяні Синій. Вона – відеографка та фотографиня, яка останні два роки проживає та працює в Києві. Але, народилась та виросла в Херсоні. З листопада 2022 року, дивлячись через об'єктив камери на всі наслідки тимчасової окупації Росією правого берега Херсонщини, Таня хотіла зробити щось для рідного міста та деокупованих сіл, в які вони з командою розвозили допомогу. Кидалось в очі те, як поводили себе діти, які побачили війну. Їх розповіді про танки, вибухи, міни та російських солдат, за словами Тані, проймали тіло жахливим боєм. Всю окупацію діти були зачинені в будинках та й перші місяці після деокупації батьки не дозволяли їм гуляти вулицями через високу щільність замінованих територій. Було багато випадків підриву дітей та дорослих на мінах.

До того ж, більшість з цих дітей не мали офлайн навчання в школі з початку пандемії COVID-19. Школи налагодили онлайн навчання, проте тривалий час електроенергія та інтернет були відсутніми. Дівчина розуміла, наскільки ці діти потребують соціалізації та елементарного доступу до безпечного простору, в якому можуть читати, грати і відновлювати свій психоемоційний стан після пережитих подій.

Проте, вціліле приміщення в розбитих війною селах було важко знайти. Села, що знаходились на лінії фронту, мають 80-90% знищених будівель. В першому з них, в яке завезли бібліотеку, було знищено 95% приміщень (на момент встановлення бібліотеки там проживало близько 120 дітей). І, до того ж, великі будівлі є небезпечними для подібних цілей, адже в них легко влучити артилерією. Так і виникла ідея створити мобільні, креативні бібліотеки в населених пунктах, які розташовані далеко від лівого берега Дніпра. На етапі узгодження встановлення бібліотеки з органами місцевого самоврядування, команда Тані шукає людину на місці, яка може взяти на себе відповідальність за координацію роботи бібліотеки. Це може бути вчитель, бібліотекар, зацікавлена мама або бабуся, яка готова приходити та працювати з дітьми щодня.

Який вигляд має бібліотека

Першу бібліотеку сконструювали та зібрали на відносно безпечній території. Вона нагадує стильну кабінку або популярний в Австралії тайніхаус, розміром 20 м², із внутрішнім оздобленням з дерева та панорамним вікном з одного боку. Ідея полягає в тому, щоб створити відкритий простір, відмінний від шкільних закритих приміщень. Місце встановлення бібліотеки узгоджується із сільським головою або старостою. Наразі, команда Тані встановила вже дві бібліотеки, влітку планується відкриття третьої.

Як проводиться збір книжок

«Книжки для бібліотек збираємо

Бібліотеки 02 - Мобільна бібліотека

Бібліотеки 01 - Таня і Стас

всю Україною», – розповідає брат Тані Стас. Люди, побачивши публікації про проект, просто надсилають свої книжки, якщо вони у доброму стані, або купують нові. Також, приєднались декілька з книгарень, які безкоштовно надсилають літературу.

«Також, до нас в команду долучилась молода письменниця з Київщини – Гануся Серпанник, яка теж подарувала свої книжки. Вона часто їздить з нами по селах, відчутно допомагає в організаційних питаннях. А під час зустрічей проводить з дит-

ми бесіди про важливість і вплив читання на їх майбутнє», – розповідає Стас.

Таня та Стас розповідають, що цей проект це не лише про створення послуги для дітей. Це – про стосунки і дружбу з ними. Раз на місяць команда відвідує села, де вже встановлені бібліотеки, але також вони планують поїздки до інших населених пунктів, де є відносно безпечні локації для зустрічі та спілкування з дітьми. Залежно від рівня безпеки у селі, для малих проводять розва-

жальні програми від 2-3 годин до 2 днів, включаючи руханки, танці, спів та майстер-класи, спрямовані на розваги та розвиток дрібної моторики.

На війні гине дитинство, а іноді – й діти...

«Звичайно, ми дослухаємося до рекомендації військових щодо безпеки та консультуємося з місцевими органами самоврядування перед організацією поїздки та проведення заходів. Це ж діти.. Проте, іноді складно передбачити всі можливі ризики, і були ситуації, коли під час святкової програми, почався обстріл маркету, розміщеного неподалік від нас. То команда, особливо ті, хто не місцевий і не звик до постійних обстрілів, злякались більше самих дітей.

Одним з найболючіших моментів стала загибель від ракети хлопчика Артема. Ми познайомились з ним в одному із одноденних дитячих таборів, які проводили по селах. Активна та відкрита дитина. Допитливий. Багато хто з наших його запам'ятав. Тиждень, або два потому, повернувшись додому, ми дізналися, що в його будинок поцілила ракета і вся родина загинула. Важко усвідомити подібні новини. Ціла родина: Батьки Артема, він та його новонароджена сестричка загинули», – розповідає Станіслав.

Далі він згадав і про моменти, які надають сили продовжувати. «В селі, де встановили першу бібліотеку, ми познайомились з дітьми, в яких російські військові вкрали велосипеди. Наші партнери з Америки, які приймали участь в роздачі гуманітарної допомоги тоді, почувши їх історію, вирішили допомогти. Щоб ви розуміли, поведінка більшості дітей у цих селах суттєво відрізняється від звичайного дитячого поведіння. Вони серйозні, мовчазні, більшість за останні чотири роки втратили звичні комунікативні навички. Бувають емоційно стримані або, навпаки, агресивні. Але, коли ми привезли ті велосипеди, то ви б лиш бачили їхню реакцію.

«Вельчіііі!» – кричать. Такий захват. Ті очі горять і сяють. В такі, здавалося б прості миті, які комусь можуть здатись не суттєвими, я розумію, що все це не даремно. Що наші несуттєві зусилля здатні здійснити чиясь мрію. Війна навчила цінувати несуттєві миті. І берегти, дуже берегти отих маленьких людей. Часто їх оминають увагою та турботою. Особливо в деяких селах, в яких через війну, сенс життя звівся до покриття базових потреб», – з сумом підкреслює волонтер.

Подібні ініціативи об'єднують українців. Вони, відгукуючись на біду іншого, переносять фокус з власних втрат та горя, мобілізують сили, аби допомагати.

Проект також підтримують закордонні партнери та християнські громади з різних країн. Перші дві бібліотеки були встановлені за підтримки друзів з Нідерландів, Британії та США.

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся info@hromada.us до 25 числа кожного місяця

To place ads and other announcements, please contact info@hromada.us

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади західного узбережжя та всіх, кого цікавить українська історія, культура й українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of the West Coast of the US and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.

ANNOUNCEMENT OF MAYORAL COMMENDATIONS

PROFILE

DR. MIKHAIL BERDICHEVSKY, D.D.S.

On May 16, 2024, Richmond District resident Dr. Mikhail Berdichevsky, D.D.S., was celebrated for 30 years of steadfast service to thousands of San Francisco-Bay Area residents. Mayor London Breed and Walnut Creek Mayor Nancy Tragarz both issued Mayoral Commendations for Dr. Berdichevsky's decades of service, perseverance and leadership. This is not the doctor's first accolade. Previous commendations have been issued from civic leaders such as a congressional recognition from Nancy Pelosi, another award of recognition from California State Senator Leland Y. Yee, as well as commendations from previous SF Mayor Ed Lee and the Greater Geary Boulevard Merchant Association.

The son of a lawyer, Mikhail Berdichevsky (Bur-dich-'chev-ski) chose medicine as his vocation while still in Ukraine, his homeland. (Berdichevsky's boyhood city, Kherson, was recently leveled by Putin's accelerated attempts to stop Ukraine's fight for independence.) Starting as a physician and anesthesiologist, Dr. Berdichevsky ultimately committed to the profession of dentistry. "Patients from rural areas often paid us with bags of vegetables and fruit."

To escape the growth of anti-Semitism and corruption in Ukraine, Berdichevsky and family began the arduous journey toward American citizenship. After a brief stint in Vienna, Austria, the family of seven (including three small children) relocated again, to Italy, where, for two months, they shared a two-bedroom, one-bathroom flat. "It felt like we'd be stuck there forever," said Berdichevsky. Finally, they got the green light.

On November 21, 1989, the family arrived in San Francisco – arriving only one month after the 6.9 Loma Prieta Earthquake slammed the SF-Bay Area, and only three days after the repaired Bay Bridge was re-opened. It was perfect timing. The streets of San Francisco were opened once again. Once more, Berdichevsky was on the move.

After several months of English language classes and a job delivering newspapers, Dr. Berdichevsky enrolled in the Arthur A. Dugoni School of Dentistry, riding his bicycle to and from classes. He suffered a broken shoulder in a road accident, but necessity and sheer grit compelled him forward. He graduated first in his class and started offering dental services in 1994. Five years later, his wife-partner, Dr. Nina Izraylevich (from Odesa, Ukraine) – the daughter of a noted cardiologist (mother) and granddaughter of two surgeons (her maternal and paternal grandfathers) – successfully completed the dentistry program herself, while raising three small children. Noted for her excellent patient care, Dr. Nina Izraylevich, D.D.S., has worked at the San Fran-

cisco and Walnut Creek offices for 25 years.

For the last three decades, CEO Mikhail Berdichevsky has welcomed all, energetically administering the workload of both clinics, as well as working free-lance (extractions and implants) at a colleague's private practice. The waiting rooms in Berdichevsky's clinics are usually packed. A steady stream of patients flows in and out. Acknowledging the uniqueness of the clinic and its diverse clientele, one recent patient suggested producing a PBS documentary!

First to arrive and the last to leave, Dr. Berdichevsky is known to be a

stoic leader with a focus on efficiency and patient care. Not afraid to occasionally crack the proverbial whip to subdue any hint of chaos, Berdichevsky's quick wit is also evident, and usually followed by outbursts of laughter from patients and colleagues alike. He often encourages younger patients at the end of their treatment with the enthusiastic admonition, "Enjoy your life!"

A previous chess champion, Dr. Mikhail Berdichevsky, 79, is an avid ping-pong enthusiast and swimmer. Inspired by three children (two are dentists in the SF-Bay Area, and another, a building inspector for the

City and County of San Francisco) and seven grandchildren, Mikhail Berdichevsky has no immediate plans to retire. He continues to be surrounded by dedicated and loyal employees and friends – many of whom have been employed by Mikhail Berdichevsky Inc. for years, if not decades.

In the month of May 2024, both San Francisco and Walnut Creek mayors honored Dr. Mikhail Berdichevsky's 30 years of disciplined service to others. May more service providers follow his lead.

Kakinuki Law Office PC
垣貫法律事務所 PC

John Kakinuki, Attorney
弁護士 垣貫 ジョン

1050 Northgate Dr, Ste 270
San Rafael, CA 94903, USA

Tel 415-492-2011
Fax 415-492-2012
john@kakinukilaw.com
www.kakinukilaw.com

Orest Balytsky D.M.D.
Diplomate, American Board of Endodontics

(707) 763-2170

orbendo17@msn.com
www.petalumaendo.com

RESILIENCE

NORTH AMERICAN TOUR

Participant of Eurovision Song Contest 2023
from Ukraine

TVORCHI

SAN FRANCISCO
AUG 4

BAZAR
IMMIGRANT GUIDE

tickets: **bomond.com**

Law Offices Of Serhiy Nikolaichuk
Personal Injury, Estate Planning, Probates

Serhiy Nikolaichuk
Attorney at Law

Tel.: 415.980.0130
Fax: 888.979.8727
sn@sninjurylaw.com

4366 Auburn Blvd., #104 2950 Buskirk Ave., Unit 300 1350 Old Bayshore Hwy., Ste, 520
Sacramento, CA 95841 Walnut Creek, CA 94597 Burlingame, CA 94010

Ви можете підтримати нашу газету, якщо зробіте одноразовий PayPal внесок чи виставите повторний щомісячний внесок і перейдете на сторінку після сканування QR-коду. Газета «Громада» є некомерційною організацією з правом на списання 501(c)(3) податків.

You could support our newspaper by following QR code to PayPal link where you could make one time payment or reoccurring monthly payments. Newspaper Hromada is a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization.

ПОДІЇ / EVENTS 2024

ЧЕРВЕНЬ/JUNE

Нд/Su	Пн/Mo	Вт/Tu	Ср/We	Чт/Th	Пт/Fr	Сб/Sa
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

8 ЧЕР/JUN
ANNUAL
UKRAINIAN
SUMMER
CHARITY PICNIC
| CUPERTINO

UNWLA Northern California, Branch 107
Де: Blackberry Farm Park, 10120 Adelheid Ct, Cupertino, CA 95014
Коли: Saturday, 11 AM – 5 PM
Запрошуємо на щорічний Український літній благодійний пікнік! Будемо щиро раді вітати ваші родини та друзів!
Подаватися страви будуть із 12:00 – 2:00
Ваш квиток включатиме:
- смачна українська кухня: вареники, ковбаса, борщ, веганські страви та салати, плячки (солодощі), вино, пиво та безалкогольні напої
- жива українська музика
- фотозона з професійним фотографом для чудових особистих та сімейних фото
- різноманітні забави для дітей серед яких гра з підкиданням кільця, гра з парашутом, дитячий дартс, смуга перешкод, розпис обличчя та малюнки на каменях
Вартість квитків (запропонована пожертва):
<https://www.zeffy.com/en-US/ticketing/7c29d0f5-7235-4618-b0a9-685dee37e291>
Дорослі: **\$60**
Студенти (віком від 11 до 21 року): **\$30**
Діти (до 10 років): **безкоштовно**
Додаткові семінари

1. Петриківка з Софією Огородник (обмежено до 10 учасників) – рекомендована пожертва **\$35**.
2. Традиційна українська вибійка – рекомендована пожертва **\$25**.
<https://www.facebook.com/events/799954825520719/>

27 ЧЕР/JUN
БЛАГОДІЙНИЙ
КОНЦЕРТ
ОКСАНИ
БІЛОЗІР |
SANTA CLARA

UNWLA Northern California, Branch 107 & PodiyaSound
Де: St. Volodymyr Ukrainian Catholic Center, 445 Washington St, Santa Clara, CA 95050
Коли: Thursday, 7 PM
Запрошуємо на благодійний концерт народної артистки України Оксани Білозір.
Квитки запрошуємо купувати онлайн, продажі квитків при дверях відбуватися не буде тому, що у нас є обмеження з місцями і ми мусимо розуміти скільки буде бажаючих завітати на концерт і забезпечити усім гарні умови щоб зберегти незабутні враження від події.
За довідками звертайтеся за телефоном (917) 592-2951
Квитки **\$50**, придбати ось тут:
<https://www.eventbrite.com/e/911860157277?utm-campaign=social&utm-content=attendeeshare&utm-medium=discovery&utm-term=listing&utm-source=cp&aff=ebdsshcopyurl>
<https://www.facebook.com/events/1114323909676366/>

21 ЛИП/JUL
“ДІТЯМ
УКРАЇНИ”
БЛАГОДІЙНИЙ
ВЕЧІР | SAN
FRANCISCO

Hromada & PodiyaSound

Де: Ukrainian Hall San Francisco, 110 Brussels St, San Francisco, CA 94134
Коли: Sunday, 5 PM – 8:30 PM
Запрошуємо вас на благодійний вечір метою якого є збір коштів для українських діток-сиріт.
Наші гості вечора Орест та Ганна везуть для нас чудову музичну програму. Також, буде можливість взяти участь в аукціоні із справді цінними лотами!
Ваша присутність - це можливість продовження фінансування ініціатив Громади та її фундації «Ангелик».
Давайте об'єднаємо наші зусилля, щоб дитячі посмішки сяяли на обличчях навіть у важкі часи війни.
Ця допомога надається в Україну з 2018 року і є надзвичайно важливою.
Рекомендований донат **\$65** у вартість квитка входить смачна перекуська, десерт, чай, кава.
Донат можна зробити за посиланням:
https://www.paypal.com/donate/?cmd=_s-xclick&hosted_button_id=SAYBXMBOXRBU7W
<https://www.facebook.com/events/1683258972498266>

4 ЧЕР/AUG
TVORCHI
– NORTH
AMERICAN
TOUR 2024 |
SAN FRANCISCO

TVORCHI & Bomond
Де: City Nights, 715 Harrison St, San Francisco, CA 94107
Коли: Sunday, 7PM
TVORCHI – гурт, який називають найгучнішим відкриттям молодії української сцени. Власники головної музичної премії YUNA як “Кращий гурт року», «Альбом року» та «Краще концертне шоу року». Артисти, які гідно представили Україну на конкурсі «Євробачення-2023» у Ліверпулі, а їхній номер назвали найстильнішим на конкурсі цього року.
Пісні гурту лунають на великих сценах як в Україні, так і за її межами. Кожен новий трек стає саундтреком як масштабних фестивалів, так і домашніх вечірок. TVORCHI випустили 5 альбомів: The Parts, Disco Lights, 13 Waves, ROAD і Heart

of Steel. Всі платівки посіли 1 місце в головному музичному чарті України Apple Music.
\$65-\$85
<https://bomond.com/events/tvorchi-north-american-tour-2024/tvorchi-north-american-tour-2024-san-francisco>

24 ЧЕР/AUG
UKRAINIAN
INDEPENDENCE
DAY
CELEBRATION |
LOS ANGELES

Ukrainian Culture Center - UCC
Де: Ukrainian Culture Center, 4315 Melrose Avenue, Los Angeles, CA
Коли: Saturday, 1 PM – 4 PM
You are invited to celebrate Ukrainian Independence Day with us at the Ukrainian Culture Center of LA. 80 years of dedication to Ukraine’s culture and Independence presents: Performances from Anatolii Matviichuk, Anychka, Kobzar Choir, Ridna Shkola, Chervona Kalyna, bandura artists and more.
<https://www.facebook.com/events/1179951833044026/>

25 ЧЕР/AUG
BIKE FOR
UKRAINE | SAN
DIEGO

House of Ukraine & Oleh Kernytsky
Де: Embarcadero Marina Park South
Коли: Thursday, 7 AM
Celebrate 33 years of Ukraine’s independence by participating in 17th Annual Bike The Bay, organized by San Diego Bike Association. It is San Diego’s finest annual non-competitive bike ride with gravel loop option. Pedal across the San Diego – Coronado Bay Bridge and around the San Diego Bay. Wear an embroidered Ukrainian shirt, t-shirt with Ukrainian symbols and/or Ukrainian flag. Please register at <https://www.bikethebay.net/>
<https://www.facebook.com/events/2113555042363308/>

ГРОМАДА

OREST GALITSKY

БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР
У САН-ФРАНЦИСКО

на підтримку
дітей-сиріт України

SATURDAY, JULY 21, 5PM

На вас чекатиме музична
програма від гостей з
Лос-Анджелесу

Звук та освітлення від
партнера "Podiya Sound"

HANNA KOHANCHIK